EU AM AUZIT ACUM ÎNSĂ VĂD
(Ich habe gehört jetzt aber sehe ich)
Shreveport, Louisiana, SUA
27. noiembrie 1965

Este bine că sîntem în seara aceasta iarăşi aici. Sîntem mulţumitori că avem din nou prilejul să slujim Domnului. După ce v-am reţinut ieri seară aşa de mult, nu este bine să vă las să plecaţi iarăşi aşa de tîrziu.

Chiar mai înainte l-am ascultat pe un frate de-al nostru care a venit din Indiana. Un vis deosebit l-a frămîntat foarte mult. El nu a fost niciodată în Shreveport. Nu demult el a visat într-o noapte că ar fi venit în Shreveport, dar nu cu maşina lui. El venea în biserica în care predicam eu. El a povestit că după ce am predicat şi m-am rugat pentru bolnavi, trebuia să se întîmple ceva. În ziua următoare ar fi venit iarăşi. Înfăţişarea clădirii i-ar fi fost cunoscută, aşa spunea el. Pe partea cealaltă a străzii ar fi fost un auditoriu, dar ei nu au intrat acolo. El a spus: „Era pe partea aceasta într-o clădire care avea zidită o aripă laterală. Clădirea arăta exact ca aceasta." Fratele are de multe ori visuri; eu am văzut visurile lui împlinindu-se şi ştiu că sînt adevărate.

El a povestit că în ultima seară aş fi vorbit iarăşi şi apoi m-aş fi rugat pentru bolnavi. Eu aş fi spus: „Ceva se va întîmpla", şi s-a auzit un tunet. După aceea oamenii ar fi început să strige. După ce a trecut tunetul, aşa povestea el, s-ar fi auzit un glas care a început să vorbească. Pe cînd vorbea glasul, slava lui Dumnezeu a venit înăuntru în chip de stîlp de foc prin aceste ferestre. El nu a văzut slava lui Dumnezeu niciodată. El a auzit deja despre aceasta, dar el însuşi nu a văzut-o niciodată. El spunea: „Ea a venit prin ferestre şi s-a format exact aici deasupra ascultătorilor în lumina care se vede pe fotografie." Apoi s-ar fi auzit cuvinte, şi eu aş fi stat acolo şi aş fi spus: „Acesta este Iehova, Dumnezeu."

El spunea că a trebuit să se gîndească la ceea ce s-a întîmplat cînd Moise a condus poporul afară din Egipt, şi cînd ei spuneau: „Să ne vorbească Moise, nu Dumnezeu, altfel trebuie să murim."

El povestea mai departe: „Toţi au căzut la pămînt, au întins mîinile şi strigau." Şi el ar fi strigat: „Dumnezeul meu şi Domnul meu, eu Te iubesc! Eu Te iubesc!" Atunci l-a scuturat nevasta lui şi l-a trezit.

Eu îl văd chiar acum că se duce pe coridor în jos. Este fratele Jackson, un fost predicator metodist. Acest vis l-a emoţionat aşa de tare, încît a venit aici. El spunea că a fost aşa de mirat cînd a intrat aici, fiindcă totul este exact aşa cum a văzut în visul acela. Eu nu ştiu ce înseamnă aceasta. Domnul mi-o ascunde. Dar ar putea să se întîmple ceva după ce fratele Jackson a visat aceasta. Eu îl cunosc ca un bărbat sincer şi un adevărat slujitor a lui Dumnezeu.

Eu ştiu că el a avut visuri. El a venit cu ele la mine şi Domnul mi-a dăruit tîlcuirea. Erau întotdeauna perfecte. Odată el a avut un vis în legătură cu mutarea mea în Arizona.

El a fost foarte mişcat. Acum a adus-o şi pe nevasta lui. Ea va deveni în scurt timp mamă, de aceea el a putut să călătorească numai cu avionul. El nu avea banii necesari pentru călătorie, dar cineva i-a împrumutat. Totul a parcurs minunat, încît ar putea să se întîmple într-adevăr ceva. Noi nădăjduim aceasta. Noi nu ştim ce ne-a pregătit Domnul.

Noi sîntem mulţumitori Domnului că putem trăi chiar în aceste zile, aşa de aproape de venirea Domnului Isus. Cum am spus deja mai demult, este timpul cel mai puternic din toată istoria. Vreau să trăiesc pe acest pămînt acum, decît în alt timp.

Eu văd aici, în seara aceasta iarăşi un prieten bun, fratele Dauch. Azi dimineaţă l-am amintit în auditoriu. Fratele Dauch împlineşte astăzi 93 de ani. Cît de binecuvîntat este el! El şi-a dăruit viaţa lui întreagă pentru slava şi onoarea lui Dumnezeu. Deci astăzi împlineşte 93 de ani! Din toată inima îţi dorim ca Domnul să te binecuvînteze, fratele meu. Eu ştiu că toţi din întrega ţară, care ascultă în seara aceasta, îi doresc fratelui Bill Dauch toate cele bune. El este prieten personal cu Oral Roberts şi cu mulţi alţii. El i-a ajutat pe mulţi care acum vestesc Evanghelia. El este unul dintre prietenii noştri cei mai buni.

Eu mă bucur că-l văd şi pe fratele Mann, care la fel este predicator metodist. El este mîntuit, botezat cu Duhul Sfînt şi în Numele lui Isus Hristos. Aici şade el şi este unul dintre lucrătorii noştri din Indiana. Fratele Mickerson, unul dintre diaconii noştri din Jeffersonville, unde ascultă şi ei în seara aceasta, este lîngă el. Din cîte am înţeles eu, mai este un diacon aici şi anume fratele Wheeler. Eu de fapt încă nu l-am văzut, dar se arată înspre el; şi aşa îl voi descoperi imediat. Da. El şade acolo în dreapta.

Frate Banks Wood, în caz că asculţi în seara aceasta: fratele tău a fost ieri seară aici. Eu l-am văzut pe fratele Lyle, cînd a ieşit afară. El a fost un martor al lui Iehova. Întreaga lui grupare s-a pocăit. Lyle a fost adus printr-o

http://www.evanghelia.ro

viziune din partea Domnului.

În ziua aceea el şedea într-o barcă. Cu o zi înainte eu am spus că ceva va reveni la viaţă. El a fost un martor adevărat al lui Iehova. În dimineaţa aceea el pescuia, şi cum este obiceiul în Kentucky, el avea un cîrlig mare de pescuit. Un peşte mic l-a înghiţit. Cîrligul acela i-a scos peştelui toate măruntaiele, şi el a aruncat peştişorul iarăşi în apă, zicînd: „Micuţule, tu ai respirat pentru ultima dată." El a murit şi plutea deasupra apei. Vîntul l-a dus printre nişte trandafiri de lac.

Cu o zi înainte, am şezut împreună, iar eu am spus: „Duhul Sfînt îmi spune că o fiinţă mică va fi înviată. Poate că va fi o pisicuţă, cînd voi ajunge acasă."

Cînd fratele Wood, care ascultă şi el în seara aceasta, a vrut să scoată nişte viermi pentru peşti, a venit fiica mea, care acum este o femeie tînără şi este logodită cu un soldat înalt, împreună cu prietena ei. Deci, fiecare poate să aibă un animal de casă, de care vrea, dar nici mie şi nici unui alt membru al familiei Branham, nu ne plac pisicile. Ea a spus: „Tată, noi am găsit o pisică. Ea a mîncat ceva, poate cineva a vrut să o otrăvească şi acum ea este umflată tare. Tată, ea va muri în curînd; nu putem să o punem într-o ladă şi să o ţinem cîteva zile?"

Eu am spus: „Lăsaţi-mă să văd pisica." Ele au adus pisica. Eu am văzut ce se va întîmpla, şi le-am dat o ladă. În ziua următoare au fost şapte sau opt pisici mici în ladă. Fiul cel mic, Iosif, a scos una afară, a strîns-o puţin şi apoi a căzut. Pisicuţa stătea acolo şi se zvîrcolea, de aceea a trebuit s-o omorîm.

Eu i-am spus apoi fratelui Lyle: „Poate că această pisică va învia. Noi am văzut doar, pe Domnul nostru făcînd multe minuni."

Fratele Lyle era încă nou pe acest drum. Duhul Sfînt i-a spus că este căsătorit, ce rele a făcut şi alte lucruri. El s-a gîndit că fratele său mi-a povestit aceste lucruri. Dar cînd i s-a spus şi i s-a descoperit ce a făcut cu o seară înainte, el a capitulat. Acest lucru era pentru el ceva de necuprins.

Noi am pescuit o noapte întreagă, pînă dimineaţa, dar am prins numai peştişori mici, dintre care pe unii i-am folosit ca momeală. Dar el a aruncat acest peşte mic în apă, care încă mai zvîcnea. Cînd am şezut acolo aproximativ o jumătate de oră, eu am spus: „Frate Lyle, tu laşi ca peştii să înghită tot cîrligul pînă în stomac. Tu trebuie să iei sfoara cu momeala şi să o arunci. Îndată după ce s-a prins, să nu-l slobozeşti şi să tragi. Tu nu ai voie să-i laşi să scape ci trebuie să-l tragi afară cînd ai prins un peşte."

El a spus: „Aşa am făcut întotdeauna." El avea o sfoară lungă.

În momentul acela am auzit că ceva cobora de pe munte. Se ridicase un vîrtej. El venea în jos şi Duhul plutea deasupra bărcii şi spunea: „Ridică-te şi vorbeşte acelui peşte mort. Spune: ‚Eu îţi dau viaţa înapoi.'"

Acel peşte a stat acolo o jumătate de oră cu măruntaiele scoase. Eu am spus: „Peşte mic, Isus Hristos îţi dă viaţa înapoi. Trăieşte în Numele lui Isus Hristos." Apoi s-a întors cu spatele în sus şi s-a afundat cît se poate de repede în apă.

Fratele Lyle, este pe aici pe undeva? Eu te-am văzut ieri seară. Fie că eşti aici înăuntru sau afară, ridică-ţi mîna ca să te văd. O, da! El este acolo pe podium, în apropierea ferestrei. Acesta este bărbatul; un fost martor al lui Iehova.

El a strigat: „Frate Branham!" El era aşa de surprins, încît a spus: „Este bine că sînt aici, nu-i aşa?" El a întrebat: „Se referă aceasta cumva la mine, fiindcă am spus acestui peşte mic ‚Tu ai respirat pentru ultima dată?' Are vreo importanţă pentru mine?"

Eu am spus: „Nu, nu, este pur şi simplu o legitimare." El era surprins de aceasta.

În călătoria noastră vedem împlinindu-se astfel de lucruri. Ce trebuie arătat prin aceasta? Eu am mulţi copii paralizaţi pe lista mea de rugăciune şi mă rog pentru ei, dar apoi vine o viziune despre un peşte mic, care are o lungime de abia 2-3 ţoli (50-65 cm). Se părea că cîrligul era cît peştele de mare. Dar aceasta s-a întîmplat, ca să vă arate că Dumnezeu dă atenţie şi la lucrurile mici.

În ziua aceea, El a folosit puterea Lui ca să blesteme un pom, cu toate că în întreaga ţară existau leproşi. El s-a uscat. Dar peste tot zăceau oameni care ar fi avut nevoie de puterea Lui vindecătoare. EL a vrut să arate cu aceasta, că El este Dumnezeu peste tot, fie că acel lucru este mic sau mare sau orice ar fi. EL mai este încă Dumnezeu peste toate lucrurile, peste întreaga creaţiune. Noi Îl iubim pe El. EL ne lasă să ştim că este interesat şi de un peşte mic neînsemnat care plutea deja de o jumătate de oră pe apă, că El va vorbi într-o zi Cuvîntul vieţii, prin care va aduce viaţa înapoi în copiii Săi. Şi chiar dacă trupul vostru ar fi numai o lingură de cenuşă, El va vorbi şi noi Îi vom răspunde în ziua aceea. EL este Dumnezeu, care este interesat de toate lucrurile; în tot ce facem, în tot ce spunem. EL este interesat de toate. Noi vrem să ne aplecăm acum capetele:

Înainte de a ne ruga, aş vrea să întreb, dacă este cineva aici în seara aceasta, care se interesează pentru El, dar care nu are un loc rezervat pentru ţara cealaltă, în care mergem noi, ca să-L vedem pe El. Voi ştiţi că fără această

http://www.evanghelia.ro

rezervare nu veți putea intra acolo. Voi încă nu aveți această rezervare, dar ați dori să fiți cuprinşi acum în această rugăciune, ca între voi şi Dumnezeu să vină totul în ordine? EL va vedea mîna voastră. Dumnezeu să vă dăruiască aceasta.

Tată ceresc, în seara aceasta stăm între cei vii şi cei morți. În aceste zile se petrec lucruri tainice. Desigur că sînt tainice. Dar Tu, o Doamne, ştii dacă sînt adevărate sau nu. TU eşti Judecătorul cel Înalt peste cer şi pămînt. Noi spunem aceasta Doamne, ca să-i încurajăm pe oameni, ca ei să fie încurajați prin ceea ce am văzut noi, ca să Te iubească, să creadă în Tine, să-Şi slujească Şie şi să ştie că Tu vezi totul, indiferent cît de mică ar fi o faptă, cît de bun sau cît de rău este ceva. Eu mă rog, o Dumnezeule, ca Tu să binecuvîntezi pe fiecare care şi-a ridicat mîna în această seară; şi sufletul lor şi Duhul prin care au fost îndemnați să-şi ridice mîna. Eu Te rog, o Dumnezeule, ca aceasta să fie seara în care ei iau hotărîrea pentru rezervarea țării aceleia de pe partea cealaltă a rîului. Îngăduie aceasta.

Vindecă-i pe bolnavi şi pe cei suferinzi, Doamne, aici şi în întreaga țară, unde ajunge transmisia telefonică. Binecuvîntează-i şi pe toți ceilalți din California pînă în New York, din Canada pînă în Mexico, care încă nu sînt salvați. Îngăduie Doamne, ca fiecare persoană care aude sunetul glasului nostru în seara aceasta, prin prezența Ta dumnezeiască, să fie salvați din păcatele lor şi vindecați de bolile lor.

Fratele nostru Jackson a zburat o mie de mile ca să fie prezent aici, fiindcă inima lui a fost mişcată de ceva deosebit. *„Ei vor visa visuri şi vor avea vedenii."* Scumpule Dumnezeu, Tu mi-ai ascuns ce înseamnă aceasta; eu nu ştiu. Dar dacă Tu ne vei cerceta Doamne, atunci pregăteşte inimile noastre pentru cercetarea Ta, ca noi să fim într-o aşteptare mare. Noi nu ştim, ce vei face. Noi nu ştim, dacă ne-ai făgăduit prin acest vis, că o să ne cercetezi. Noi amintim numai aceste lucruri ca să recunoaştem, că Tu ai făgăduit că ne vei cerceta. Noi amintim aceste lucruri, ca să recunoaştem că Tu ai făgăduit că vei cerceta poporul Tău. Noi ne rugăm ca Tu să ni Te faci de cunoscut ca realitate. În Numele Domnului Isus Hristos ne rugăm. Amin.

După ce v-am reținut ieri seară şi azi dimineață atîta timp, în seara aceasta sînt puțin cam răguşit. Eu am o perucă pe care o port cînd predic, pe locul unde am chelie. Dar de data aceasta am uitat-o. Curentul de la geamuri cauzează răguşeala mea. Mai demult, pentru acest lucru trebuia să întrerup adunările, dar de cînd am peruca, nu mai am nici o supărare şi pot să continui. Dar de data aceasta am uitat-o şi simt imediat aceasta. De aceea, aş fi mulțumitor pentru rugăciunile voastre. În fiecare zi am două servicii. Voi ştiți că se observă cînd ai lăsat deja multe mile în urmă.

Vouă din California, Arizona şi în întreaga țară, vă trimitem la toți salutări. Fratele Leo şi gruparea lui care aşteaptă acolo în Prescott venirea Domnului, şi toți din ținutul Phoenix, sînt invitați să vină de azi într-o săptămînă, la întrunirea din Yuma. Biletele de intrare sînt deja toate vîndute. Ei au trebuit să ia un auditoriu mai mare, fiindcă nu au avut locuri pentru toți oamenii. De aceea veniți din timp, ca să puteți să mai intrați. De acolo plecăm luni, sau eventual duminică seara, la Los Angeles. Şi acolo vă aşteptăm pe toți. Binecuvîntarea cea bogată a lui Dumnezeu să se odihnească peste voi toți.

Vouă celor din New York, Ohio şi din alte locuri diferite, aş vrea să vă comunic că în curînd voi ține în capelă predica: „Urma şarpelui." Este vorba despre animalul acela de la început şi de la sfîrşit. Billy vă va trimite informațiile necesare. Eu voi vorbi despre aceasta în capelă, fiindcă va dura cel puțin patru ore.

Acum aş vrea ca voi cei de aici, şi oriunde sînteți, să deschideți împreună cu mine cartea lui Iov. Este aşa de neobişnuit ca să ții o predică din cartea aceasta, dar aş vrea foarte simplu să vă prezint cîteva notițe de aici.

Mîine dimineață va avea loc în capela aceasta un servici de şcoală duminicală. Noi începem la ora 9. 30. Eu am această prioritate de a vorbi mîine iarăşi aici. Dacă Domnul voieşte, aş vrea să vorbesc despre tema în care m-am adîncit în după masa aceasta, căci aş vrea să vă arăt, **că există numai un singur loc unde Dumnezeu îl întîlneşte pe închinător.**

Pentru mîine seară mi-ar face plăcere, să pot ține un servici de vindecare. Aş dori să am un servici de vindecare ca pe timpuri. Dacă voieşte Domnul, voi vorbi despre tema care m-a speriat astăzi. Fratele Moore, unii dintre frații mei iubiți şi eu, am vorbit împreună şi cercetam Scriptura. Este minunat, de-a fi cu aceşti frați împreună, ca pe timpuri. El a spus: „Ştii tu frate Branham, dintre toate predicile pe care le-ai ținut aici în Shreveport, predica '*Mielul şi porumbelul'*, a fost una dintre cele mai bune mesaje." El a spus: „Cît te-ai străduit astăzi cu mesajul acesta, dar aşa cum a fost acela de atunci, nu vei mai putea aduce vreodată."

„Dacă greşesc aceasta, atunci greşesc mesajul meu."

Din dragoste a murit Mielul meu scump.
Sîngele Tău prețios nu va pierde puterea Lui
pînă cînd Biserica mîntuită a lui Dumnezeu

http://www.evanghelia.ro

va fi salvată şi nu va mai păcătui.
De cînd am văzut prin credinţă acest rîu
care a curs din rănile Tale,
dragostea mîntuitoare este tema mea,
şi ea va rămîne pînă voi muri.

Dacă este voia lui Dumnezeu, aş vrea să vorbesc mîine seară despre tema '*Pe aripile unui porumbel alb ca zăpada*.' Domnul a coborît jos pe aripile unui porumbel. Dacă voieşte Domnul, aceasta va fi tema mea pentru mîine seară, în caz că vocea mea nu va mai fi răguşită. Rugaţi-vă pentru noi.

După aceea aş vrea să ţin o adunare de rugăciune, cum am avut la început; fără darul de deosebire. Noi îi vom da la fiecare care doreşte să ne rugăm pentru el, un bilet de rugăciune. Voi trebuie să aveţi un bilet de rugăciune. De aceea să fiţi mai devreme aici, ca Billy să vă poată da un bilet. Şineţi rîndul. Dacă nu faceţi aceasta, oamenii vin încă o dată, şi încă o dată, şi încă o dată, încît rîndul nu mai are sfîrşit. Fiecare poate să primească un bilet. Eu aş vrea ca fratele Jock să stea lîngă mine în timpul rugăciunii, cum ai făcut înainte, şi ca fratele Brown să aducă oamenii la mine, în locul lui Billy Paul. Aş vrea să am un rînd de rugăciune ca pe timpuri, şi ne vom ruga aşa cum am făcut-o cu ani în urmă.

Eu mă bucur că mai avem un colaborator cu noi. Cînd m-am uitat în jur, l-am văzut pe fratele Gordon Lindsay. El este un frate din timpurile vechi. Cu ani în urmă, el a fost aici şi a făcut un lucru mare, cînd a tipărit pentru noi. Chiar acum tipăreşte cartea mea: „Cele şapte epoci." Noi sperăm că şi „Cele şapte peceţi" vor fi gata în curînd pentru tipărit. Dacă el o va mai citi o dată înainte de-a o tipări, vom avea o discuţie teologică. Eu văd aceasta apropiindu-se de mine. Dar el ştie că eu nu sînt un teolog.

Noi sîntem în aşteptarea serii de mîine. Dacă şi mîine seară eşti aici, frate Lindsay, atunci vino la noi pe platformă şi ia parte la acest servici de rugăciune.

Cîţi ar vrea să-i vadă pe aceşti bărbaţi de pe timpuri şi să aducă oamenii la ei? Aceasta este bine. Deci aduceţi-i mîine seară aici pe bolnavi şi pe cei suferinzi.

Noi vrem să deschidem acum la Iov cap. 42 şi să citim primele 6 versete. Aceste versete sînt foarte ciudate. Frate Ted Dudley din Phoenix, în caz că asculţi în seara aceasta, îţi mai aminteşti că noi am vorbit despre tema aceasta cu două săptămîni în urmă? Eu ţi-am spus: „Într-o zi textul acesta va fi tema mea." În seara aceasta vreau să vorbesc din acest text.

Iov a răspuns Domnului, şi a zis: „Ştiu că Tu poţi totul, şi că nimic nu poate sta împotriva gîndurilor Tale.' ‚Cine este acela care are nebunia să-Mi întunece planurile?' ‚Da, am vorbit fără să le înţeleg, de minuni, care sînt mai pe sus de mine şi pe care nu le pricep.' ‚Ascultă-Mă şi voi vorbi; te voi întreba, şi mă vei învăţa.' ‚Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine, dar ochiul meu Te-a văzut acum. De aceea mi-e scîrbă de mine şi mă pocăiesc în ţărînă şi cenuşă.'"

Aş vrea să iau textul din versetul 5: **„Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine, dar acum ochiul meu Te-a văzut."**

Domnul să binecuvînteze Cuvîntul Său.

Noi vrem să observăm puţin viaţa lui Iov. Iov a fost un prooroc. El a fost un bărbat, care a trăit înainte de a fi scrisă Biblia. Despre cartea lui Iov se presupune că este una dintre cele mai vechi scrieri ale Bibliei, se spune că este scrisă încă înainte de prima carte a lui Moise. Iov, acest mare luptător şi prooroc, a fost în timpul lui un bărbat puternic. Fără îndoială că el a fost crescut aşa, încît a slujit Domnului toată viaţa lui. El a dus o astfel de viaţă, încît toţi oamenii au avut respect pentru el.

Dar a venit apoi timpul în care el, cum se spune cîteodată, „a fost ispitit de Domnul". Dar aş vrea să folosesc cuvîntul „încercat de Domnul". Într-adevăr, fiecare fiu care vine la Dumnezeu, trebuie să fie întîi încercat, trebuie să fie testat şi crescut. Dacă examenul devine mai greu şi noi ne gîndim că ar fi prea greu şi nu mai vrem să ascultăm, atunci, aşa spune El, sîntem „copii răzvrătiţi şi nu copii a lui Dumnezeu." Căci nu există nimic ce ar putea să-l despartă pe un copil adevărat şi născut din nou al lui Dumnezeu, de Tatăl său, fiindcă este o parte din El. Nu puteţi tăgădui aceasta, cum nu vă puteţi tăgădui pe voi înşivă. Voi aţi trăit evenimentul, voi aţi fost învăţaţi şi încercaţi.

Fiindcă acest bărbat a fost un prooroc, el a avut acces la harul lui Dumnezeu. Iov nu a avut Biblie, pe care ar fi putut-o citi. Biblia nu era atunci încă scrisă, dar el a avut acces la Dumnezeu prin viziuni, prin descoperire. Aceasta a fost încă înainte de a fi scrisă Biblia.

Dacă observăm viaţa lui, constatăm, că Dumnezeu l-a binecuvîntat şi l-a făcut un bărbat însemnat. Fiecare îl respecta pentru înţelepciunea lui. Prin inspiraţia care i-a fost dată de Dumnezeu, era foarte clar

http://www.evanghelia.ro

dovedit că el a fost un slujitor al lui Dumnezeu. De aceea au venit oamenii din toate părțile, ca să-l asculte. Atunci a început satana, ca să -l pîrască pe acest bărbat. Exact aceasta face el cu fiecare slujitor a lui Dumnezeu. Satana se prezintă întotdeauna, ca să învinuiască de tot felul de lucruri.

Noi constatăm că el a avut în viața lui încercări, dar şi o credință mare. Şi Isus a indicat după viața aceasta pământească, răbdarea lui Iov. Iacov scrie în cap. 5, 11: *„Ați auzit vorbindu-se despre răbdarea lui Iov."* Credința aşteaptă în răbdare, pînă cînd se împlineşte Cuvîntul făgăduit.

Noi vedem, prin ce fel de examene şi suferințe a trebuit să treacă Iov. El avea o familie frumoasă dar i-a fost luată. El era sănătos dar i-a fost luată sănătatea. Tot ce a posedat în viața lui, i-a fost luat. El s-a aşezat pe o grămadă de cenuşă, a luat un ciob şi şi-a şters puroiul. Chiar şi nevasta lui vorbea împotriva lui; ea spunea: „De ce nu te lepezi de Dumnezeu şi mori?"

El a răspuns: „Tu vorbeşti ca o femeie nebună." El a spus: „Domnul a dat, Domnul a luat: Numele Domnului să fie lăudat."

Satana s-a dus înaintea lui Dumnezeu, căci el poate să vină înaintea lui Dumnezeu şi să-i pîrască pe creştini, pe credincioşi, în continuu. El l-a învinuit pe Iov de multe lucruri şi a spus: „Motivul pentru care Iov îl slujeşte pe Dumnezeu aşa de bine, constă în aceea că toate îi merg aşa de bine. Dar, dacă Tu mi-l dai în mîinile mele, îl aduc pînă acolo, că el Te va blestema în față."

Aş vrea ca voi să observați ce fel de încredere pune Dumnezeu într-un credincios. Dumnezeu i-a zis poate lui satana în felul acesta: „Tu nu eşti în stare de aceasta. El este un bărbat neprihănit. El este un om drept. El este un om bun. Aşa ca el nu este nici un om pe pămînt." Oh, ce fel de bărbat, încît chiar Dumnezeu mărturiseşte înaintea vrăjmaşului lui: „Slujitorul meu este aşa de perfect, încît nu există un alt om pe pămînt ca el!" ***Oh, de am putea fi şi noi un astfel de om, încît Dumnezeu să aibă atîta încredere în noi, fiindcă El ştie,că noi nu ne vom întoarce de la El şi de la Cuvîntul Său, ci vom rămîne statornici! Aşa poate El să se încreadă în noi.***

Iov a fost un bărbat care a împlinit poruncile lui Dumnezeu pînă la ultima literă. Satana ştia aceasta, dar el a spus: „Dacă mi-l laşi mie, atunci îl voi face să Te blesteme în față!"

Apoi Dumnezeu i-a răspuns: „Bine, el este în puterea ta, dar să nu te atingi de viața lui!" Satana l-a lovit pe Iov cît a putut de mult. El îi luase fiecare prieten şi tot ce avea, aproape şi viața lui, dar aceasta nu avea voie să o ia. Iov totuşi a rămas statornic; nu exista un înapoi.

Vedeți, cînd un om a venit într-adevăr în legătură cu Dumnezeu, cu o credință adevărată şi descoperită, atunci nu există nimic, nici un timp şi nici un loc ce l-ar putea despărți pe acest om de Dumnezeul lui. Eu cred că era Pavel care a spus: „Nici asuprirea şi nici foametea, nici prigonirea, nici o creatură, nici măcar moartea nu este în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Isus Hristos, Domnul nostru!" Voi sînteți ancorați sigur în El, căci voi sînteți hotărîți pentru viață.

Satana s-a gîndit că el poate să-l învîrtă, să-l lovească şi aşa să-l facă să blesteme. Dar vedeți, Iov care a avut o descoperire perfectă de la Dumnezeu, care ştia cine este Dumnezeu şi cît de mult îl iubeşte Dumnezeu, a aşteptat cu răbdare. Indiferent cum erau împrejurările, el a aşteptat pînă cînd credința lui a fost legitimată. El avea o legătură cu Dumnezeu, o descoperire despre care am vorbit ieri seară.

Dacă voi bolnavii, voi schilozii, sau voi cei de aici din clădire, care aveți nevoie de ceva de la Dumnezeu şi primiți această descoperire că sînteți neprihăniți, să vă rugați pentru cauza voastră, şi dacă credeți că El este un Dumnezeu care-i răsplăteşte pe toți care Îl caută serios, atunci nimic nu vă poate despărți de credința care este ancorată în voi. Dar întîi trebuie să vă fie descoperită.

Nu demult au venit cîțiva bărbați la mine. Unii ascultă în seara aceasta. Eu le-am spus mereu: „Mergeți în Kentucky, pentru că acolo este petrol." Eu ştiam aceasta, căci am văzut-o într-o viziune.

Fratele Demas şi ceilalți nu au mers mult timp. După ce s-a alipit şi Texasul, ei au spus: „Noi mergem acum acolo."

Eu am spus: „Trebuia să fi mers deja de mult timp!" Dar ei nu au făcut-o.

Demas a spus: „Eu am făcut o mare greşeală fiindcă nu m-am dus atunci, frate Branham."

Eu am răspuns: „Dacă te-ai fi dus acolo, ai fi avut totul."

Ei nu au ascultat. Înainte de a pleca în seara aceea de la restaurantul unde am mîncat, Duhul Sfînt mi-a arătat o spărtură mare în pămînt, care era plină de petrol. Cantitățile transportate din Kentucky, erau numai din puțuri mici de petrol, din care pompau; dar aceasta era o vînă principală. Eu am spus: „Frate Demas, acolo este." Deci s-au dus să caute. Ei au spus: „Vino cu noi şi arată-ne unde este izvorul."

Eu am răspuns: „O, nu! Nu, nu."

Vedeți, noi nu folosim darurile lui Dumnezeu pentru interese comerciale. Nu! Nu! EL ar fi putut să-mi

http://www.evanghelia.ro

spună unde era izvorul, dar eu nu aveam nevoie. Eu nu aş fi avut nici măcar destulă credinţă, ca să-l rog pe El pentru aceasta. Dacă aş fi avut nevoie şi l-aş fi rugat pe El, atunci eu cred că mi-ar fi spus. Dar vedeţi, prima dată trebuie ca motivul vostru să fie drept. Voi trebuie să aveţi motive pentru aceasta. Dumnezeu nu vă dă aceste lucruri numai pentru că Îl rugaţi pentru ceva. Voi puteţi să vă rugaţi prin credinţă numai dacă există într-adevăr un motiv pentru aceasta şi dacă este voia lui Dumnezeu. Dacă vreţi să vă faceţi sănătoşi pentru ce aţi vrea să vă faceţi sănătoşi? Dacă vreţi să fiţi vindecaţi, din ce motiv vreţi să fiţi vindecaţi? Ce vreţi să-i spuneţi lui Dumnezeu? Ce vreţi să faceţi cu viaţa voastră, cînd veţi fi vindecaţi? Vedeţi, voi trebuie să aveţi un motiv şi acesta trebuie să fie corect şi în voia lui Dumnezeu. Dacă vi se descoperă credinţa şi dacă Dumnezeu prin harul Lui suveran pune această credinţă în voi, atunci s-a întîmplat ceva. Înţelegeţi aceasta?

Cuvîntul s-a dovedit adevărat. Fraţii s-au dus acolo. Dar unul din ei s-a dus acolo, a cumpărat o bucată mare de pămînt şi a vîndut drepturile de extracţie. Astfel i-a înşelat pe ceilalţi. Eu am spus: „Voi veţi vedea că aşa nu va merge." Dar, ca proorocia să se dovedească adevărată, s-a întîmplat aceasta: la 100 de metri de la locul acela unde forau aceşti bărbaţi, un alt bărbat a găsit izvorul. De acolo se transportă într-o jumătate de zi, circa 1.100 barili depetrol. Această vînă principală nu s-a epuizat încă. Dar numai, fiindcă prin proorocie a ieşit cuvîntul că acolo va fi petrol, este acum acolo. Celelalte izvoare din Kentucky sînt aproape toate epuizate. Sînt numai puţuri mici, din care se poate extrage un timp scurt, apoi sînt goale. Acestea sînt numai ieşirile de la izvorul principal.

Dar fiindcă la ei s-a strecurat egoismul, motivele lor erau greşite. Ei au semnat contracte că se va face aşa şi aşa, cu toate că ei au promis înainte că vor face aceasta pentru Împărăţia lui Dumnezeu. Dar se pare că a fost numai pentru ei înşişi.

Aşa nu merge; nici un plan care este pentru folosul personal, nu va reuşi. Motivul vostru, trebuie să fie exact, perfect şi corect, şi apoi să aveţi credinţă. „Dacă inima noastră nu ne condamnă, atunci avem nădejde." Vedeţi, noi trebuie să avem nădejde. „Eu aş vrea aceasta spre slava şi proslăvirea lui Dumnezeu." Atunci credinţa are un „canal", prin care poate să curgă. Dacă nu este aşa, atunci aveţi o credinţă intelectuală, mintală, dar nu o credinţă adevărată de la Dumnezeu. Credinţa intelectuală nu vă va folosi la nimic. Poate că va aduce o mişcare sentimentală, dar nu vindecarea pe care voi o aşteptaţi.

Iov s-a cercetat cu credinţa adevărată pe care i-a dat-o Dumnezeu. El ştia că este drept şi a făcut tot ce a cerut Dumnezeu de la el. Dacă se roagă cineva pentru noi, pentru bolile noastre, atunci vine întrebarea, dacă am făcut tot ce a cerut Dumnezeu de la noi. Am urmat noi totul, şi în lucrurile cele mici, ce spune Scriptura? Ne-am predat inima şi viaţa noastră în slujba Lui? Din ce motiv aţi vrea să fiţi vindecaţi? Poate pentru aceasta nu primiţi destulă credinţă, fiindcă nu aţi cerut sincer şi din toată inima faţă de Dumnezeu. Ezechia i-a spus lui Dumnezeu motivul pentru care vroia să trăiască mai mult: să aducă în ordine casa lui împărătească. Apoi Dumnezeu l-a trimis pe proorocul Său înapoi şi i-a făcut de cunoscut, că el va fi vindecat. Vedeţi, aceste lucruri trebuie să le aduceţi prima dată în ordine.

Dacă ajungeţi într-o astfel de situaţie, şi voi ştiţi că aceasta vi s-a dat prin Cuvîntul lui Dumnezeu, printr-o descoperire, ce cere Dumnezeu de la voi, în Cuvîntul Său, atunci aveţi credinţă, credinţă adevărată.

Conform Genesa 17, Avraam era de 99 de ani, cînd Dumnezeu i s-a arătat acestui bărbat bătrîn. El a aşteptat mult împlinirea făgăduinţei. EL i s-a arătat sub numele **El Şadai.** Ce fel de încurajare era aceasta, cu toate că făgăduinţa nu era încă împlinită! Dar El a spus: „Avraame, Eu sînt Dumnezeul cel Atotputernic, El Shaddai, cel care dă putere, Dumnezeul."

Eu v-am spus deja ce este cu un prunc mic, care este bolnav şi plînge cînd este la pieptul mamei. Copilul suge de la ea puteri noi în sine. Este liniştit cînd suge, căci pieptul mamei sale este singurul acces pe care îl are şi îl cunoaşte. Nu cunoaşte nici un medicament. Dacă i s-ar da medicamente, ar plînge şi mai mult. Dacă ar primi o injecţie în braţ, ar plînge mai departe. Singura cale de liniştire, este la pieptul mamei.

EL a vrut să spună: „Avraame, tu eşti bătrîn; puterea ta a trecut; braţele tale sînt slabe; puterea ta bărbătească a trecut. Eu însă sînt ca mama ta. Primeşte făgăduinţa Mea şi fii liniştit, în timp ce tu aştepţi făgăduinţa. Fii liniştit."

Dacă fiecare credincios, indiferent cît de rău l-a atacat cancerul, cît timp a stat într-un cărucior, ar putea primi această descoperire de la Dumnezeu! Atunci deveniţi liniştiţi, căci voi ştiţi că se va întîmpla. Credinţa aşteaptă răbdătoare făgăduinţa.

Iov ştia că el este drept. Aici în Scriptură constatăm că prietenii săi, care erau în aceeaşi comunitate, au venit la el. Tot ce îi era odată scump şi de valoare, s-a întors împotriva lui. El a fost învinuit de a fi un păcătos ascuns, fiindcă a trecut prin toate aceste lucruri. Şi astăzi îi mai auziţi pe oameni zicînd: „Eu v-am spus-o. Priviţi-l!

http://www.evanghelia.ro

Vedeți ce a făcut el?" Acesta nu este întregul adevăr. Dumnezeu încearcă cîteodată poporul Său. În cazul acesta Dumnezeu l-a încercat pe Iov, pe omul cel mai bun care exista în timpul acela pe pămînt. El îl ținea strîns, căci ştia că Iov este un prooroc şi a primit de la Dumnezeu o viziune şi a făcut exact ceea ce a cerut Dumnezeu de la el. Dumnezeu era dator ca să-şi țină făgăduința.

Oh! Aşa trebuie să fie cu toți creştinii. Cînd vine ultima luptă în viața noastră şi în gîtul nostru se aude sforăitul morții, trebuie să rămînem statornici şi să ne gîndim că Dumnezeu a spus: „EU te voi învia în ziua de apoi." La aceasta trebuie să ținem tare: la mărturia noastră, la poziția noastră în Hristos, în tot ce sîntem, în cunoştința aceea că noi am împlinit fiecare Cuvînt al poruncilor Lui. Fericiți sînt cei care împlinesc toate poruncile ca să poată primi apoi dreptul de intrare. Dacă noi ştim că am ținut fiecare poruncă, care se găseşte în Biblie, ce ne-a poruncit Dumnezeu să facem, în temere, dragoste şi respect față de Creator, care a scris Biblia, atunci nu joacă nici un rol, orice ar spune altcineva.

Noi spunem: „Doar oamenii au scris Biblia!"

Oameni care au fost împinşi de Duhul Sfînt au scris Biblia. Dumnezeu a scris-o prin oameni. Dacă un profet exprimă Cuvîntul Său, acesta nu este cuvîntul profetului, ci Cuvîntul lui Dumnezeu care răsună prin profet. Acesta este motivul pentru care trebuie să se împlinească, dacă este într-adevăr adevărul.

Noi privim la acest bărbat mare. Gîndiți-vă la aceasta: Iov nu avea Biblie în timpul lui, în care ar fi putut citi. Nu! El proceda numai prin inspirație. El era un prooroc la care venea Cuvîntul Domnului. El avea nevoie doar de inspirație, căci el ştia de poziția lui, şi anume că el era proorocul lui Dumnezeu. Singurul lucru care trebuia să se întîmple era să primească inspirația. Atunci el ştia, că ceea ce vestea el, se va şi împlini, căci aceasta era inspirația.

Aşa este cu Biserica: dacă ea a fost condusă în ordinea corectă, atunci mecanica este gata şi mai are nevoie de dinamică. Dacă noi aducem în seara aceasta mecanica în ordine, inimile noastre şi toate lucrurile pe care le putem pune în ordine, dacă noi vom asculta de fiecare Cuvînt, în botez şi în tot ce ne-a poruncit El să facem, dacă aducem toată mecanica în ordine şi stăm aici, atunci sîntem pregătiți pentru venirea dinamicii. Aceasta poate s-o facă numai Dumnezeu. Aceasta înseamnă că credința trebuie să vină în inima noastră şi să spună: „Acum eu sînt vindecat." Atunci ea nu mai face nici o deosebire, oricum ar fi împrejurările, totuşi voi sînteți vindecați. Depinde de credință. Pe baza credinței veți fi vindecați.

Iov a avut o legătură cu Dumnezeu, pe care a primit-o prin inspirație. El avea posibilitatea ca să se elibereze de sine însuşi şi să-l lase pe Dumnezeu să intre. El ştia că este neprihănit. Acesta era un dar; era un dar pentru oameni; nu pentru Iov, ci pentru oameni. Pentru aceasta sînt toate darurile lui Dumnezeu: ca să slujească poporului lui Dumnezeu. Nu fiecare este rînduit să fie un prooroc. Nu fiecare este rînduit să se roage pentru bolnavi. Nu fiecare este rînduit ca să fie păstor, etc. Dar acesta este un canal pe care l-a deschis Dumnezeu. Cum am văzut azi dimineață în lecție, nimeni să nu treacă în sfera celuilalt, indiferent cît este el de înspirat şi cît de bine se pare că ar fi. Cîți au fost azi dimineață în adunare? Lăsați-mă să văd mîinile voastre. Aceasta voi nu o puteți face.

Acolo a fost şi David, care a fost atît de inspirat, cît a fost de mult posibil. Poporul întreg striga de bucurie şi proslăvea pe Dumnezeu pentru un lucru care se auzea perfect conform Scripturii. Dar nu el a fost bărbatul rînduit. Inspirația trebuia să o aibe Natan, şi nu David. El nici nu l-a întrebat pe Natan. Voi ştiți ce s-a întîmplat. Dumnezeu a spus că El nu face nimic fără să descopere mai întîi robilor Săi, prooroci.

În timpul acela era Iov proorocul. Pînă atunci Dumnezeu i-a dat lui Iov mereu înțelepciune, Cuvîntul Său şi inspirația, dar acum inspirația nu mai era. El ştia că are mecanica el a adus jertfa de mulțumire, el a făcut totul ce a crezut că ar fi corect dar el nu a primit nici un răspuns de la Dumnezeu. Totuşi diavolul nu a putut să îl îndepărteze. Aici este!

Aşa este, cînd se roagă cineva pentru voi. Voi nu trebuie nici măcar să veniți în rîndul de rugăciune sau să se roage altcineva pentru voi. Dacă ştiți că ați făcut exact ceea ce v-a poruncit Dumnezeu, atunci aşteptați pînă cînd vi se va deschide canalul de inspirație şi atunci veți şti: „Acum sînt vindecat." Dacă aceasta vine în interior, totul s-a rezolvat, atunci nu mai aveți nevoie de rîndul de rugăciune şi nimic altceva s-a întîmplat! Vi s-a descoperit!

Acelaşi lucru a fost cu acel prooroc bătrîn la venirea Domnului Isus. Noi ştim că i-a fost descoperit înțeleptului aceluia bătrîn, că nu va vedea moartea înainte de a-l vedea pe unsul Domnului. El credea aceasta şi aştepta. Oamenii credeau că ar fi nebun bărbatul acela bătrîn şi-ar fi pierdut mintea. Dar totuşi el credea aceasta. Nimic nu putea să-l îndepărteze. El ştia că Dumnezeu i-a descoperit aceasta, căci Biblia spune: „Aceasta i-a fost descoperită prin Duhul Sfînt."

http://www.evanghelia.ro

Chiar la timpul potrivit Simon a venit în templu, s-a apropiat şi l-a slăvit pe Dumnezeu cu aceste cuvinte: „Acum slobozeşte pe robul Tău în pace." El a luat copilul în braţele sale şi a spus: „Ochii mei au văzut mîntuirea Ta." Vedeţi, el ştia că va vedea aceasta. Indiferent cîţi copii a văzut el zilnic el ştia că Dumnezeu i-a descoperit că-L va vedea pe Hristos, înainte de a muri. Simeon credea aceasta.

Dacă vi s-a descoperit şi aţi primit făgăduinţa lui Dumnezeu personal dacă a venit peste voi creştinii, inspiraţia, nu mai aveţi nevoie nici măcar de rîndul de rugăciune. Dacă mecanica este pregătită, mai aveţi nevoie numai de o inimă deschisă, ca să primiţi inspiraţia. Atunci nimic nu vă mai mai poate face să vă schimbaţi părerea; voi aţi primit inspiraţia. Fără aceasta nu puteţi face nimic.

Observaţi, Iov a avut nevoie de un canal al inspiraţiei. El îl avea şi era deschis. Prin inspiraţia Lui, el avea o legătură cu Dumnezeu. El ştia cum trebuia să se scoată pe sine însuşi afară şi să lase Cuvîntul lui Dumnezeu să intre. Vedeţi, ei veneau din est şi din vest la el, pentru sfaturi. Oamenii îl vizitau, fiindcă ştiau că acest bărbat spune adevărul, căci ceea ce proorocea el, se împlinea. De aceea oamenii veneau din est şi din vest.

El spunea că atunci cînd se ducea sus în piaţă, acei prinţi tineri ai vestului se aplecau numai ca să audă un cuvînt de mîngîiere şi să audă înţelepciunea lui cea mare. Ei ştiau că acest bărbat era sincer. El nu vroia să devină mare, nu urmărea interese proprii, el nu se ocupa cu specula, el era pur şi simplu un prooroc, care era sincer înaintea lui Dumnezeu. Ei aveau încredere în el, şi mulţi veneau din est şi din vest ca să vorbească numai o clipă cu el. Aceasta se relatează în Biblie despre el. Dar el nu avea inspiraţia, de a afla, ce înseamnă toate acestea asupra lui. Dumnezeu a lăsat să se întîmple şi nu i-a spus nimic dinainte.

Dar noi constatăm că într-o zi i s-a făcut de cunoscut. Atîta timp cît puteţi să ajutaţi, este totul în ordine. Greutăţile încep atunci cînd ei vor să vă contrazică. El singur ştia, că era sincer. El avea o credinţă vie. Cuvîntul lui Dumnezeu i-a vorbit, el l-a auzit el ştia că acesta este adevărul. El cunoştea glasul lui Dumnezeu. Nimeni nu-l putea înşela, căci el cunoştea glasul Lui. Dacă vi se descoperă ceva, este posibil să fie în contradicţie cu ceea ce spun oamenii. Eu mă refer acum la prooroci. Dacă Dumnezeu descoperă ceva, dacă Dumnezeu vrea să descopere oamenilor o taină, aceasta nu va veni niciodată printr-un seminar, şi niciodată printr-o grupare. Încă nu s-a întîmplat aşa ceva. Aceasta era şi se va împlini întotdeauna prin unul printr-un prooroc. În Amos 3, 7 stă scris: *„Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-şi descopere taina Sa slujitorilor Săi prooroci."*

Cu Iov nu era ceva în ordine, dar el nu a primit inspiraţia despre aceasta. Asta îl îngrijora. Dacă aţi ajuns aici, acesta este momentul în care vrăjmaşul îl foloseşte aproape pe fiecare prieten pe care îl aveţi. Ei au început să-l învinuiască. Oh, pentru el trebuia să fie îngrozitor de a şti, că chiar prietenii lui îl pîrau. Satana se uneşte chiar şi cu vrăjmaşii lui, dacă vrea să ajungă la ceea ce a spus: „Lasă-l în mîinile mele, şi îl voi face ca el să Te blesteme şi va tăgădui mesajul. Eu îl voi face ca să Te blesteme. Eu îl voi face ca el să plece şi să spună: 'Totul a fost greşit.'" El a încercat cu tot ce a putut şi chiar cu cei mai însemnaţi bărbaţi şi prieteni pe care-i avea Iov. Dar Iov a rămas statornic, căci el ştia că a auzit glasul lui Dumnezeu.

O Dumnezeule, ajută-mi mîine seară ca să pot arăta clar predica *„Pe aripile unui porumbel".* Vedeţi, eu am auzit glasul lui Dumnezeu. EL mi-a spus ceva şi se va împlini. Exact aşa cum s-au întîmplat şi celelalte lucruri, se va împlini şi aceasta.

Şi Iov ştia că se va împlini. El ştia că Dumnezeu i-a spus, că ar fi neprihănit. Dar ei îl numeau un păcătos. De aceea el aştepta inspiraţia. Satana i-a folosit pe toţi aceşti oameni, chiar şi pe aşa zişii „mîngîietori", care însă îl învinuiau, dar aceasta nu l-a dus în eroare. Dar cînd s-a adeverit Cuvîntul lui Dumnezeu pentru el, atunci s-a întîmplat ceva. Înainte, el Îl auzea pe Dumnezeu vorbind. Dar într-o zi, el a ajuns punctul cel mai adînc. El şedea acolo, toţi îl învinuiau; chiar şi nevasta lui îi spunea că nu procedează bine, şi el îşi ştergea puroiul cu un ciob. Elihu a venit şi l-a mustrat, fiindcă el îl învinuia pe Dumnezeu.

Acesta a fost momentul cînd a venit inspiraţia peste el, cînd a tunat şi a fulgerat. Inspiraţia a venit peste prooroc, s-a ridicat şi a spus: *„Dar ştiu că Răscumpărătorul meu este viu, şi că se va ridica la urmă pe pămînt. Chiar dacă mi se va nimici pielea, şi chiar dacă nu voi mai avea carne, voi vedea totuşi pe Dumnezeu. Îl voi vedea şi-mi va fi binevoitor; ochii mei îl vor vedea, şi nu ai altuia."*

Ei au vorbit despre pomi, despre viaţa plantelor, în general; cum moare şi cum răsare iarăşi prin apă; despre mirosul apei şi despre ceea ce se întîmplă dacă ajunge la un pom sau la o altă sămînţă în pămînt. El a spus: *„Dacă moare un om, şi copiii lui ajung la cinste, el nu ştie nimic. O, de m-ai ascunde în locuinţa morţilor, de m-ai acoperi pînă-Şi va trece mînia"* (Iov 14). El a întrebat: „Dar dacă omul a murit, poate el iarăşi să trăiască? Atunci aş aştepta toate zilele supus obligaţiilor de simbriaş, pînă cînd ar veni schimbarea pentru mine; atunci Tu vei striga şi eu îţi voi da răspunsul. TU mi-ai pus hotare, pe care eu nu le pot depăşi." El ştia despre toate aceste lucruri; el a observat viaţa pomilor. Dar ce se întîmplă cu un pom, după ce a murit? El nu mai învie. De aceea l-a

http://www.evanghelia.ro

arătat Dumnezeu pe Salvator.

El vroia să ştie, dacă există cineva care ar putea mijloci pentru el. El a mijlocit doar pentru atîția oameni, dar acum nu era nimeni care să mijlocească pentru el? A fost cineva acolo, care ar fi pus mîna sa pe Iov, un om păcătos, şi să facă un pod spre Dumnezeul cel Sfînt? Avea el voie să meargă la casa Lui şi să bată la uşă? Ar fi deschis El uşa ca să vorbească puțin cu el?

Dar atunci cînd a venit inspirația în inima lui, l-a văzut pe Dumnezeu. Fulgere luminau, tunete bubuiau. Cînd s-a întîmplat aceasta, Iov s-a ridicat şi a vorbit: „Eu ştiu că Răscumpărătorul meu trăieşte! Răscumpărătorul meu se va ridica la urmă pe acest pămînt!" El începu să vadă pe baza credinței lui, reacțiile lui Dumnezeu.

Noi ne întrebăm dacă putem să-L vedem pe Dumnezeu. Există o posibilitate de a-L vedea ? Singura cale era ca Dumnezeu să-l încerce pe Iov. După aceea el a spus: „Urechea mea auzise vorbindu-se de Tine, dar acum ochiul meu Te-a văzut." Descoperirea Celui nevăzut s-a făcut clară. El a văzut cum se ridicau norii, el a văzut fulgerele, a auzit tunetele. Poate că a fost o zi senină. El a recunoscut că Dumnezeu era în norul şi în furtuna aceea. El putea să-L vadă pe Dumnezeu cu ochiul lui firesc. Vedeți, Cel nevăzut s-a făcut vizibil. Ce au văzut alții în viziuni, se legitima aici înaintea ochiului firesc.

Este aşa ca şi cu credința şi faptele, despre care am vorbit ieri seară. Avraam la fel nu avea Biblie, în care ar fi putut să citească, dar el a fost un prooroc. El vedea viziuni; el avea credință. La alții li se părea fals, că el credea că vor primi un prunc mic. Dar ei au primit pruncul, fiindcă el a văzut aceasta într-o viziune, şi de aceea a spus: „Eu îl voi primi. Eu îl voi primi." Apoi cînd s-a născut pruncul, ceilalți oameni au putut să vadă cu ochii lor, ceea ce a văzut el într-o viziune. Dacă procedați aşa după cum credeți în inima voastră, atunci oamenii îl vor cunoaşte pe Dumnezeu prin ceea ce se întîmplă cu voi. Se întîmplă după felul cum procedați. Aşa puteți să-L vedeți pe Dumnezeu cu ochii voştri. Dar cu toate că Iov a făcut mult bine la alții, el avea nevoie de cineva, care să fi mijlocit pentru el. Dar naşterea lui Isaac a devenit inspirația care l-a dus pe Avraam acolo şi s-a legitimat. Prin aceasta oamenii au putut să recunoască, că ceea ce a văzut el în viziune, a fost într-adevăr adevărul.

Cîteodată vine această credință vie chiar într-un timp de criză. De obicei sînt acele crize care ne împing într-acolo. Era criza aceea care l-a dus pe Iov acolo, căci el era pe sfîrşite. Copiii lui erau morți; cămilele lui la fel; toată averea lui era nimicită. Viața lui personală nu mai avea nici o valoare, căci bubele îl acopereau din cap pînă în picioare. Chiar în timpul acela a venit inspirația asupra lui.

O, bărbați şi femei, dacă v-ați uita în seara aceasta în jurul vostru ca să recunoaşteți cît de aproape sîntem de venirea Domnului! Voi ați îndepărtat botezul Duhului Sfînt de la voi. Poate că v-ați bazat pe un eveniment sentimental, pe ceva ce ați făcut voi, şi ce poate imita satana, dar nu ați primit în voi Duhul adevărat, ca să mergeți întregul drum în făgăduințele lui Dumnezeu. Cum poate un om, care pretinde că ar avea Duhul Sfînt, să tăgăduiască un Cuvînt din această Biblie, încît el spune că aceasta nu corespunde? Asta nu o puteți face.

Nu are nimic de-a face, cît de credincioşi sînteți, de cîte biserici aparțineți, în cîte cărți sînt înregistrate numele voastre. Dacă Duhul adevărat, care este Cuvîntul înfăptuit, este în voi, atunci veți recunoaşte mesajul şi ceasul. Căci acesta este Duhul Sfînt care face aceasta. Dar trebuie să fie ceva acolo ca să se aprindă inspirația trebuie să vină asupra voastră. Voi puteți să turnați, turnați, turnați apă în pămînt, dar cum poate să aducă ceva la suprafață, dacă nu este nici o sămînță în el, pe care să se verse? Nu este nimic acolo ce ar putea fi adus la suprafață. De aceea, vor vedea numai aleşii lui Dumnezeu.

Aleşii lui Dumnezeu au văzut în timpul lui Noe, lui Moise, lui Isus, în timpul apostolilor, în timpul lui Luther, lui Wesley şi în timpul trezirii penticostale, căci ei au fost sămînța care se afla pe pămînt cînd a fost vărsată inspirația. Cînd va fi vărsată inspirația ca să adune Mireasa, vor fi iarăşi numai cei aleşi care vor recunoaşte. Isus a spus: „EU Îți mulțumesc, Tată, că Tu ai ascuns aceasta de cei înțelepți şi ai descoperit-o pruncilor." Trebuie să vină inspirația asupra lor.

Cînd a venit inspirația asupra lui, s-a întîmplat. Atunci el a avut inspirația. Noi am constatat că ea vine în timpuri de criză, cînd sîntem apăsați. Priviți astăzi în jurul vostru! Priviți situația în care trăim noi. Nu trăim noi într-o Sodomă şi Gomoră modernă? Nu a ajuns lumea iarăşi acolo? Aceea era o lume păgînă, care a fost distrusă prin foc. Nu a spus Isus în Luca 17, de la vers. 28: „Ce s-a întîmplat în zilele lui Lot, se va întîmpla aidoma … Tot aşa va fi şi în ziua cînd Se va arăta Fiul omului." (se va descoperi). Ce înseamnă „descoperire"? De a face cunoscută o taină. „Descoperire" înseamnă, de a vesti o taină.

Toate aceste lucruri, care au fost ascunse în timpul epocilor bisericilor, vor fi acum descoperite şi făcute de cunoscut. Noi am putea pur şi simplu să spunem ceva, dar dacă Dumnezeu nu legitimează aceasta, atunci este pe dos. Vedeți, Dumnezeu nu are nevoie de nimeni care să tîlcuiască Cuvîntul Său. EL este propriul Său

http://www.evanghelia.ro

interpret. EL a spus: „O fecioară va rămîne însărcinată!" şi s-a întîmplat. EL a spus: „Să fie lumină!" şi lumina a venit. Noi nu trăim acum în epoca lui Luther, Wesley sau în epoca penticostală. Prin trezirea penticostală au fost readuse darurile în Biserică. Noi trăim acum în timpul serii, noi trăim în timpul cînd Mireasa este chemată afară.

Tot aşa de greu cum a fost pentru catolici să recunoască slujba lui Luther, şi pentru lutherani slujba lui Wesley, şi pentru metodişti ceea ce s-a întîmplat în epoca penticostală, tot aşa de greu este şi pentru penticostali să recunoască timpul **acesta.** Aşa a fost întotdeauna, căci numai pe sămînța aleasă va fi revărsarea; numai pe ea. Aşa ne învață Biblia. Ei pot să vadă aceasta. Isus se ruga chiar şi pentru ceilalți şi spunea: „Ei sînt orbi şi nu ştiu." În Apocalipsa stă scris despre această epocă a Laodicei, în care El a fost scos afară din Biserica Lui, că ei sînt ticăloşi, orbi şi goi, dar nu ştiu aceasta. Este iarăşi acelaşi lucru, că ei nu pot să vadă şi nu pot pricepe. Ei sînt aşa de încurcați în tradiții.

Gîndiți-vă la Cuvîntul făgăduit al lui Dumnezeu, care a ieşit prin gura lui Isus. Acelaşi Dumnezeu a vorbit ca să fie creațiunea. EL a fost Acela care deja înainte de întemeierea lumii a vorbit aceste cuvinte: „Să fie …!", şi s-a făcut. Despre El se spune: „EL a fost în lume şi lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu l-a recunoscut!" Dar tuturor celor care L-au primit recunoscut le-a dat dreptul să se numească fii ai lui Dumnezeu. Creatorul însuşi L-a înviat pe Lazăr din morți. EL a spus: „Aceasta să nu vă mire, căci va veni ceasul cînd morții vor auzi din morminte glasul Fiului lui Dumnezeu şi vor veni la suprafață." Acelaşi Dumnezeu care a spus: „Să se facă lumină!", a mai spus: „Glasul Fiului lui Dumnezeu va chema afară pe cei ce sînt în morminte." Trebuie să se întîmple în timpul Lui. EL a spus să iasă la suprafață masculul şi femela şi toate aceste lucruri. De multe ori au fost sute de ani, înainte de a se împlini.

Inspirația a venit asupra proorocului Isaia şi a spus: „Un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, şi domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: 'Minunat, Sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veşniciilor, Domn al păcii!'" Au trecut zile, săptămîni, ani, sute de ani. Abia după 800 de ani s-a născut Emanuel printr-o fecioară. Fiindcă Dumnezeu a exprimat aceasta prin buzele unui profet uns, sămînța a venit la suprafață. Referitor la acest eveniment mare, El a spus: „Cere un semn de la Domnul, Dumnezeul tău."

Apoi El a spus: „De aceea vă voi da Eu însumi un semn: 'O fecioară va fi însărcinată.'" un semn veşnic.

Noi constatăm că Duhul Sfînt acționează de obicei în ceasuri de apăsare. EL a îngăduit ca cei trei bărbați să fie aruncați în cuptorul de foc, înainte ca El să mişte o mînă. Dar cînd o mişcă El, atunci o mişcă.

Noi am citit înainte în Luca 17, 10. Acolo El spune că Fiul omului se va descoperi în zilele din urmă, aşa cum a făcut-o înainte de a fi distrusă Sodoma şi Gomora, şi lumea se va afla în timpul acela în aceeaşi situație. EL a vorbit şi despre Noe şi cum atunci oamenii mîncau şi beau, se căsătoreau şi recăsătoreau. Apoi a venit la problemă spunînd: „Cum s-a întîmplat în zilele lui Lot, la fel va fi în ziua aceea cînd Fiul omului se va descoperi." Observați: Fiul omului s-a descoperit la gruparea lui Avraam ca un bărbat, ca Profet, în chip omenesc, ca un bărbat obişnuit cu praf pe îmbrăcăminte, dar totuşi Avraam l-a numit „Elohim".

Isus a făgăduit aici, că în zilele sfîrşitului, înainte de a cădea focul, Fiul omului se va descoperi la o grupare de felul acela, la sămînța împărătească a lui Avraam. Observați aceasta: Biserica Avraam şi ai săi nu au primit un alt martor, ci direct după aceea a venit fiul făgăduit pe care l-au aşteptat. Biserica ține privirea în sus, după Fiul făgăduit. EL va veni; direct după aceste zile de slujbă, El se va descoperi din cer. Noi vedem aceasta foarte clar, că trebuie să se întîmple aşa. Singurul lucru, de care avem nevoie, este ca această credință vie să intre în noi oamenii, aşa ca Dumnezeu să realizeze şi să ne arate, că aceasta este lucrarea, care trebuie să se întîmple.

Moise nu vroia să meargă să-i elibereze pe copiii lui Israel. Dar Dumnezeu i-a vorbit din rugul aprins. El nu vroia să se ducă, dar el trebuia să meargă. Moise a auzit despre El, că ar fi marele Iehova. Dar apoi L-a văzut în stîlpul de foc. „Eu am auzit despre Tine, dar acum Te văd." Prin ce s-a văzut? Prin faptul că Cuvîntul Său s-a făcut realitate.

Dumnezeu i-a zis lui Avraam că urmaşii lui vor locui 400 de ani într-o țară străină şi apoi El îi va scoate cu o mînă puternică.

Observați, din rugul aprins a venit legitimarea, ceea ce i-a fost făgăduit proorocului Avraam. Moise putea să spună: „Eu am auzit, dar acuma văd."

Noi am auzit că Fiul omului va veni în zilele de pe urmă la poporul Său şi Se va descoperi exact aşa cum a făcut atunci, înainte de distrugerea Sodomei. Ce a făcut Fiul Omului? EL a recunoscut gîndurile ascunse din inima Sarei şi i-a dat făgăduința lui Avraam. Avraam a auzit glasul lui Dumnezeu, poate că el L-a văzut pe Dumnezeu în diferite feluri. Eu nu ştiu, dacă El i-a vorbit prin visuri sau prin proorocie. Dar de data aceasta L-a văzut. „Eu am auzit despre Tine, dar acum Te văd."

Biserica a auzit despre Dumnezeu, a citit despre El, ce a făcut El şi ce făgăduințe a dat. Dar acum noi Îl

http://www.evanghelia.ro

vedem cu ochii noştri ca atunci Iov: „Eu am auzit despre Tine, dar acum te văd." Oh, ce fel de deosebire!

Cînd Moise se afla într-o criză, striga. Noi vedem în Exod 14, 13-16 că el a avut mult necaz cu copiii lui Israel. Apoi venea inspirația peste el, şi el exprima ce trebuia să spună, fără să ştie ce vorbeşte: „Staţi tare, atunci veţi vedea cum vă va scapa Domnul." Dumnezeu nu vorbise încă cu el. Inspirația a venit asupra lui. Ei spuneau: „Pentru ce ne-ai adus aici? Noi am fi murit mai bine în Egipt. Ne-ai adus aici fiindcă n-au fost morminte în Egipt, ca să murim? Noi am fi putut trăi acolo ca sclavi, în pace, pînă la moartea noastră, dar tu ne-ai adus aici."

Moise, care era un prooroc, ştia că el avea acces la Dumnezeu. El a fost inspirat şi a spus: „Şineţi-vă numai tare, atunci veţi vedea ce fel de salvare va da Domnul! Căci aşa cum îi vedeţi astăzi pe egipteni, nu-i veţi mai vedea niciodată." Cum a ştiut el ceea ce se va întîmpla? Cum de ştia el asta? El nu a ştiut ceea ce vorbea!

El a spus aceasta ca mijlocitor. Dumnezeu i-a spus apoi cum să facă. EL a spus: „Moise, să nu strigi la Mine. Ridică-ţi toiagul în sus şi întinde mîna ta peste mare şi împarte-o, ca să treacă prin ea copii lui Israel." Amin.

Aşa vine inspirația peste voi cînd sînteţi bolnavi. Aşa vine peste voi cînd suferiţi. Ceva vi se descoperă, voi recunoaşteţi că vi s-a descoperit şi spuneţi: „Eu sînt vindecat."

Apoi Dumnezeu vă spune ce aveţi de făcut, de exemplu: „Scoală-te şi umblă." Amin! Totul a trecut dacă puteţi să faceţi aceasta. Aşa face Dumnezeu. Atunci veţi vedea cum se face de cunoscut Dumnezeu prin voi.

Acesta era Dumnezeu, care i-a poruncit. Toţi care erau acolo tot Israelul a recunoscut că inspirația a venit asupra lui Moise. Ei au văzut cu ochii lor că Dumnezeu a împins apa în două părţi înapoi. Stîlpul de foc i-a condus prin Marea Roşie. Ei au auzit despre Dumnezeu, apoi ei L-au văzut.

Iosua se afla într-un ceas de criză cînd armata se afla în luptă şi soarele era gata să apună. Iosua era un profet. El ştia că va mai pierde încă mulţi bărbaţi, dacă armata duşmană reuşeşte să se adune iarăşi şi să-i atace. În ceasul acesta critic trebuia să se întîmple ceva. Există numai o posibilitate ca să-i biruiască pe toţi: el trebuia să-i urmărească. Dar nu mai era timp destul ca să facă aceasta. Deci, Iosua a ridicat mîinile sale şi a spus: „Soare, stai pe loc, şi tu lună, opreşte-te în valea Aialon, pînă cînd se va isprăvi această luptă." Şi soarele s-a oprit. Ei l-au auzit pe Iosua vorbind şi apoi au văzut cu ochii lor cum a lucrat Dumnezeu. Adevărat!

Ceea ce vedeau ei natural, era un paradox, era ceva ce părea a fi imposibil. Totuşi este adevărat. Biblia spune: „Soarele s-a oprit." Eu nu ştiu la ce vă gîndiţi voi oameni, care ştiţi doar că pămîntul este rotund. Totuşi soarele s-a oprit. Iosua nu a încercat ca să afle, cum s-a putut întîmpla aceasta, cum ar putea rezolva Dumnezeu aceasta; el a spus numai: „Soare, opreşte-te!" El a exprimat aceasta, fără să ştie ce spunea, căci Dumnezeu era Acela, care l-a inspirat, şi El a împlinit aceasta.

Acelaşi lucru este cu Marcu 11, 23: „… dacă va zice cineva muntelui acestuia: 'Ridică-te şi aruncă-te în mare', şi dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce va zice se va face, va avea lucrul cerut." Voi nu puteţi să staţi aici şi să „pipăiţi" în mintea voastră, şi apoi să vă exprimaţi. Voi trebuie să fiţi inspiraţi, ca să vă puteţi exprima. Amin!

Scuzaţi-mi expresia aceasta. Acest verset m-a preocupat în tot timpul vieţii mele. Cînd am fost în ziua aceea dis de dimineaţă în pădure Dumnezeu este Judecătorul meu. Eu aş putea să cad mort acum pe platforma aceasta m-am gîndit asupra acestui lucru. Atunci glasul acela a vorbit şi El a spus: „Acest verset este ca toate celelalte versete. Este adevărat!"

Eu mă gîndeam: „Cum poate să fie?"

EL a răspuns zicînd: „Exprimă ceva şi se va întîmpla. Să nu te îndoieşti."

Eu am vorbit acolo cu cineva. Eram adîncit în pădure. Eram deja de trei zile acolo şi încă nu văzusem nici o veveriţă. Acolo nu erau veverițe. Eu mă aflam într-o pădure deasă, unde nici nu vin veverițele. Oricine vînează veverițe ştie că ele nu stau într-o pădure deasă. Eu şedeam acolo, iar vîntul bătea tare. Era aproximativ ora 10 dimineaţa. Iarăşi mă gîndeam la aceasta.

Mi-a fost spus: „Tu vînezi şi ai nevoie de veverițe, exact ca Avraam care avea nevoie de un ţap."

Eu mă gîndeam: „EL mi-a spus întotdeauna adevărul. Dar aceasta sună cam ciudat." Eu m-am ridicat de acolo de unde am şezut şi priveam în sus: „Unde este persoana care mi-a vorbit?" Eu nu vedeam pe nimeni. Numai vîntul bătea tare. Eu mă gîndeam: „Este posibil să fi adormit şi să fi visat aceasta?" Nu, eu nu am dormit. Eu şedeam acolo rezemat de un pom şi priveam în jur. Trebuia să mă duc curînd după fratele Wood şi fratele Sothmann. Era cam la ora 10 dimineaţa. Fermierii lucrau. Ei aduceau cerealele lor la adăpost.

Din nou L-am auzit pe El spunînd: „Tu vînezi şi ai nevoie de vînat. De cîte veverițe ai nevoie?"

Eu mă gîndeam: „N-aş vrea să întrec măsura. Eu voi cere trei veverițe. Aş vrea trei veverițe tinere de culoare roşcată. Aş dori să le am."

EL a răspuns: „Atunci exprimă-te!"

http://www.evanghelia.ro

Eu am spus: „Eu voi primi trei veverițe tinere, de culoare roșcată."

EL a întrebat: „De unde să vină ele?"

Eu mă gîndeam: „Atît de departe am ajuns eu. Aici într-adevăr vorbește cineva cu mine." Era exact așa, cum mă auziți pe mine acum. Dumnezeu în cer știe că este adevărat. Eu pun Biblia pe inima mea. Eu căutam un loc deosebit: o creangă veche, uscată, care era cam la 50 de metri de mine. La distanța aceasta a fost reglată puşca.

Eu am spus: „Prima să apară acolo." Ş¸i ea a fost deja acolo!

Eu mi-am frecat ochii şi m-am uitat încă o dată încolo. Am întors capul şi mă gîndeam: „Eu nu vreau să împuşc după o viziune!" Am privit din nou încolo, şi acolo şedea veverița. Am pus un cartuş în puşca mea şi am țintit. Puteam să văd ochiul ei de culoare închisă. Era o veveriță tînără, roşcată. Eu mă gîndeam: „Poate că totuşi dorm şi mă trezesc imediat. Eu visez numai." Eu am țintit, am tras, şi veverița a căzut jos de pe creangă. Eu mă gîndeam: „Eu nu prea ştiu bine." Ş¸i meditam să mă duc să văd dacă este acolo. Deci m-am dus, ea era acolo. Eu am ridicat-o; ea sîngera. Dacă ar fi fost o viziune, nu ar fi sîngerat. Am ridicat-o. Era o veveriță. Am înțepenit de tot.

Eu am privit în jur şi am spus: „O, Dumnezeule, acesta ai fost Tu. Eu îți mulțumesc pentru aceasta. Acum mă voi duce."

EL mi-a răspuns: „Te îndoieşti de ceea ce ai spus? Tu ai spus doar că doreşti trei. Unde să fie următoarea?"

Eu mă gîndeam: „Chiar dacă aş visa: eu voi face mai departe."

De data aceasta am ales un butuc vechi, care era înconjurat de iederă otrăvitoare. Acolo nu se găsesc niciodată veverițe. Eu am spus: „Următoarea să iasă chiar din iedera aceea otrăvitoare." Şi deodată veverița aceea tînără şi roşcată a şezut acolo şi mă privea. Eu mi-am reglat puşca şi m-am frecat la ochi. Apoi m-am întors. Ea şedea acolo şi şi-a întors capul într-o parte. Eu am împuşcat veverița şi am vrut să plec acasă.

EL a spus: „Tu ai spus 'trei'. Te îndoieşti de cele spuse de tine?"

„Nu", am răspuns eu, „Doamne, nu mă îndoiesc de ceea ce am spus, pentru că Tu legitimezi aceasta."

Acesta era un verset care mă preocupa mult. Domnul nu a spus: „Dacă spun Eu …", ci „Dacă voi spuneți …" Nu cînd spune Isus, ci cînd veți spune voi înşivă.

Eu mă gîndeam: „Acum am primit accesul la acest canal. Eu ştiu că El este aici, pentru că eu sînt foarte nedumerit." Eu meditam: „Acum vreau ceva imposibil."

Eu am spus: „O veveriță roşcată să vină de pe deal şi să fugă prin fața mea, să se pună aici pe creanga aceasta şi să privească spre acest fermier." Şi deja venea de pe deal, a fugit prin fața mea, s-a aşezat şi privea spre fermier. Eu am împuşcat-o.

Satana îmi spunea: „Ştii tu, acum pădurea este plină de ele." Eu am rămas pînă la ora 12 acolo, dar nu s-a mai întîmplat nimic. Aceasta arată că Dumnezeu este Creatorul cerului şi al pămîntului.

În Jeffersonville mă ascultă acum o familie, Wright. Eu şi fratele Wood i-am vizitat. Ei pregătesc pentru Biserică vinul pentru cina Domnului. Edith, o femeie schiloadă, a şezut acolo în camera aceea. Ea a fost bolnavă toată viața. Noi am tot aşteptat ca Dumnezeu să o vindece. Sora ei este văduvă; bărbatul ei a fost ucis. Ea se numeşte Hattie. Ea este o femeie foarte smerită. Pe cînd eu şi fratele Banks am plecat să-i împuşcăm un iepure, ea a făcut un puding cu cireşe. Apoi a trebuit să ne aşezăm şi să mîncăm.

Noi eram aşezați în jurul mesei şi vorbeam despre evenimentul acesta, căci aceasta se întîmplase chiar atunci cu cîteva zile înainte. Pe cînd şedeam acolo la masă şi vorbeam despre aceasta, am spus deodată: „Ce ar fi putut să se întîmple?" Eu am întrebat: „Frate Wright, tu eşti un bărbat bătrîn şi ai vînat veverițe o viață întreagă. Frate Shelby, tu eşti un expert în vînatul veverițelor; şi tu frate Wood. Eu le vînez din copilăria mea. Ați văzut vreodată o veveriță într-o pădure deasă cu plante agățătoare?"

„Nu."

Eu am spus: „Ele nu au fost înainte acolo. Eu ştiu numai, că este acelaşi Dumnezeu. Cînd Avraam a avut nevoie de un țap, El a fost Iehova Jireh, care pregătea ceva pentru El însuşi." Eu am spus: „Eu cred că aceasta este acelaşi lucru."

Hattie şedea acolo şi a spus: „Frate Branham, acesta este adevărul curat."

Ea a spus un lucru drept! Cînd a făcut ea aceasta, Duhul Sfînt a venit iarăşi prin acest canal. Toți au simțit aceasta. Eu m-am ridicat şi am spus: „Soră Hattie, AŞA VORBEŞTE DOMNUL: Tu ai spus cuvîntul drept, ca atunci femeia aceea din Stroponitis. Duhul Sfînt mi-a spus acum, ca să-ți dau dorința inimii tale." Eu am spus: „Dacă eu sînt slujitorul lui Dumnezeu, se va întîmpla, dacă nu sînt slujitorul lui Dumnezeu, atunci sînt un mincinos şi nu se va întîmpla. Atunci eu sînt un înşelător." Eu am continuat: „Cercetează acum şi vezi dacă acesta este Duhul lui Dumnezeu."

http://www.evanghelia.ro

Toţi au început să plîngă. Ea m-a întrebat: „Frate Branham, pentru ce să mă rog?"

Eu am răspuns: „Tu ai aici o soră schiloadă."

Eu aveam 20 de dolari în buzunarul meu, pe care ea mi i-a dat ca jertfă şi pe care eu am vrut să-i dau înapoi. Femeia agoniseşte cu cei doi fii ai ei pe toată ferma, într-un an, nu mai mult decît 200 de dolari. În timpul şcolii, băieţii ei au devenit nişte adevăraţi „Rickys" şi se purtau urît cu mama lor. Ei aveau 15-16 ani. Ei stăteau acolo şi rîdeau de ceea ce ziceam eu.

Eu am spus: „Aici stau tatăl şi mama ta care sînt deja bătrîni. Tu nu ai bani. Roagă-te pentru bani şi vezi dacă nu-ţi vor cădea în poală. Roagă-te pentru sora ta şi vezi dacă ea nu se scoală şi umblă." Eu ştiam ca Iov, că ceva m-a cuprins. Eu am spus: „Eu ştiu aceasta! Eu stau aici înaintea a zece persoane. Dacă nu se întîmplă, atunci eu sînt un prooroc fals."

Ea iarăşi a întrebat: „Pentru ce să mă rog?"

Eu am răspuns: „Tu trebuie să hotărăşti aceasta. Eu nu pot să-ţi dau hotărîrea."

Femeia aceea mică se uita în jur. Deodată ea a spus: „Frate Branham, dorinţa cea mai mare a inimii mele este salvarea fiilor mei."

Eu am răspuns: „Eu îţi dau fiii tăi în Numele lui Isus Hristos." Şi deja au căzut jos pe poala mamei lor, aceşti băieţi care înainte au rîs şi şi-au bătut joc de Cuvînt, predîndu-şi viaţa lor lui Dumnezeu şi deodată au fost umpluţi cu Duhul Sfînt. Chiar acolo în acel moment!

Acesta este adevărul. Dumnezeu are autoritatea, de a mă omorî dinaintea tuturor oamenilor de aici. Mulţi dintre voi, cei de aici şi din Jeffersonville ştiţi aceasta. Eu pot să aud Biserica din Jeffersonville zicînd: „Amin", căci ei ascultă acum acolo în capelă. Vedeţi, acesta este adevărul. Ce este? Asta se întîmplă prin harul suveran al lui Dumnezeu. Altfel nu poate să se întîmple.

Acesta este un moment hotărîtor. Gîndiţi-vă numai la toţi oamenii cu care m-am împrietenit! Dumnezeu a trecut pe lîngă toţi bărbaţii şi a trecut pe lîngă toţi cei cu vază, ca să se întoarcă spre o femeie săracă şi bătrînă, care abia putea să-şi scrie numele. EL ştia pentru ce se va ruga ea. Aceasta era cea mai de preţ. Sora ei a murit şi tatăl şi mama ei trebuie să moară; banii s-ar fi cheltuit; dar sufletele fiilor ei sînt veşnice. Acesta a fost ceasul lor ca să primească. Îndată după ce am exprimat aceste cuvinte: „Eu îţi dau pe amîndoi fiii în Numele lui Isus Hristos", ei au căzut pe poala mamei lor. Cîţi de aici ştiu, că aceasta este adevărat? Vedeţi, aici o aveţi! Da! Ce era aceasta? Inspiraţia!

„Eu am auzit despre Tine, că Tu ai putut să creezi un ţap. Eu am auzit despre Tine că Tu poţi să creezi veverițe. Dar acum Te-am văzut cu ochii mei." S-a făcut realitate; viziunea s-a realizat. Dacă Dumnezeu a făgăduit ceva, atunci o împlineşte.

Vedeţi, aceasta se întîmplă cînd aveţi nevoie de ceva, ca Iosua. El era la strîmtoare şi nu s-a gîndit la împrejurări, ci a exprimat ceea ce Dumnezeu a pus în el. Credeţi voi, că soarele s-a oprit? Şi eu o cred. Cum s-a întîmplat? Să nu încercaţi să cercetaţi aceasta. Dar aşa s-a întîmplat. Iosua a exprimat în timp ce şi-a ridicat mîinile. În acest moment critic el a avut legătură cu Dumnezeu, şi s-a întîmplat. Era timpul potrivit. Duhul Dumnezeului Celui viu a văzut strîmtoarea şi l-a îndemnat pe Iosua, să se exprime. Acelaşi Dumnezeu a văzut necazul lui Avraam. Acelaşi Dumnezeu a văzut necesitatea, ca să-mi adeverească faptul că acest verset este adevărat. Acelaşi Dumnezeu a văzut necesitatea ca să-i salveze pe aceşti fii, rînduiţi dinainte. Era momentul acela în care El a dovedit şi a legitimat Cuvîntul Său.

În Marcu 14 se relatează despre o femeie care a crezut în El. Ea era în necaz, şi a văzut că picioarele lui Isus trebuiau să fie spălate. Ea trebuia numai să fie inspirată, şi a şi acţionat. Ascultaţi cu atenţie, înainte de a încheia. Ea trebuia să fie numai inspirată, ca să poată acţiona. Ea a auzit deja despre El. Ea a auzit că El a iertat păcatele unei femei şi a spus: „Cine dintre voi este fără păcat, să arunce cel dintîi cu piatra în ea." Ea a auzit despre El, dar acum Îl vedea. Ea a fost inspirată ca să-I slujească. Mai mult nu trebuie să se întîmple în voi.

Lăsaţi să vă spună Duhul Sfînt: „Tu eşti un păcătos." Lăsaţi să vă spună Duhul Sfînt: „Tu eşti pe dos." Lăsaţi ca Duhul Sfînt să vă dovedească cu Scriptura, că sînteţi greşiţi. Aceasta se va realiza numai prin canalul drept al fiecărui verset biblic al lui Dumnezeu şi sub nici un preţ să nu treceţi pe lîngă aceste lucruri. Dacă faceţi aceasta, nu vă va folosi la nimic. Duhul Sfînt poate să vă dea inspiraţia, dar dacă sufletul nu este sincer înaintea lui Dumnezeu, cum am observat în săptămîna aceasta, totuşi nu vă va folosi la nimic. Gîndiţi-vă la aceasta. În zilele din urmă se vor ridica unşi falşi nu „Isuşi" falşi, ci Hristoşi falşi, unşi care i-ar duce în eroare şi pe cei aleşi dacă ar fi posibil.

Vedeţi, ea avea să-i facă o slujbă. Ea a auzit despre El, acum ea Îl vedea cu ochii ei. Ea avea o slujbă de făcut şi nu avea cu ce să facă aceasta. Totuşi ea a fugit acolo, ca să facă această slujbă, şi Dumnezeu s-a îngrijit de apă

http://www.evanghelia.ro

şi prosop, ca picioarele Lui să fie spălate. Ea a auzit în tot timpul vieţii ei despre Dumnezeul cel viu dar acum ea Îl vedea cu ochii ei. Ea ştia că El este Acesta. Inspiraţia a venit peste ea şi i-a spus: „Acesta este Mesagerul." EL avea nevoie de ceva; picioarele Lui erau murdare. Dar ea nu avea nimic cu ce să-I slujească. Dar totuşi ea a fugit acolo ca să-I slujească, căci ea a fost inspirată să facă aceasta.

Oh, voi membrii decăzuţi ai bisericii, bărbaţi şi femei din denominaţiuni, nu puteţi voi să vedeţi, de ce are nevoie Isus în seara aceasta? Dacă inspiraţia ar putea să vă apuce, atunci aţi vedea că acesta este ceasul ca să faceţi ceva. Ea Îl văzu pe El cu ochii ei. Ceilalţi şi-au bătut joc de El; ei nu credeau mesajul Lui. Însuşi Simon, gazda, păstorul care L-a invitat pe El, a făcut aceasta numai ca să-L batjocorească. Ei nu credeau că El ar fi un Prooroc.

Pe cînd se părea că diavolul a aranjat totul aşa, ca Simon să spună ceva, el se gîndea în sine: „Dacă acest bărbat ar fi un prooroc, ar şti ce fel de femeie este aceasta care I-a spălat picioarele. Dacă El ar fi într-adevăr un prooroc!" Vedeţi, lui nu i s-a descoperit cine era El. Asupra lui nu putea să vină o inspiraţie, căci nu era nimic în el ce putea să fie cuprins. Dar ea a fost cuprinsă de aceasta.

Ochii ei au trecut peste această critică care a fost adusă asupra Lui. Ea credea că El este Cuvîntul profeţilor. Ea a recunoscut că toate cuvintele profeţilor s-au împlinit în El. Ea a auzit că El este pe pămînt, dar acum ea L-a văzut. Observaţi ce a făcut ea. Ea a văzut Cuvîntul care S-a făcut trup, pe Mesia, Emanuel. Cînd ea a dat drumul acestei credinţe vii a descoperirii cine era El, în timpul acela în care trăia ea: Mielul lui Dumnezeu care i-a eliberat pe păcătoşi ca şi ea atunci ea s-a apropiat ca să-I slujească, fără să ştie cum să facă.

Aşa urmează o vindecare adevărată, atunci cînd vi se descoperă că El a fost rănit pentru fărădelegile voastre şi bătut din cauza vinei voastre şi prin rănile Lui aveţi parte de vindecare. Dacă sînteţi inspiraţi în prezenţa Lui prin Cuvîntul din Marcu 11, vedeţi că El se descoperă în trup omenesc conform Luca 17, 30 poporului Său în zilele de pe urmă, cum a făcut El înainte de a fi distrusă Sodoma. Dacă vedeţi asta, ceva vă va atinge; atunci medicul poate să spună: „Cancerul mai persistă încă."

Dar pacientul spune: „Eu nu ştiu cum se va întîmpla, cînd voi merge, dar totuşi voi merge." Noi nu ştim cum se va întîmpla.

Ea s-a apropiat ca să-I slujească, fiindcă inspiraţia a venit asupra ei, că acesta este ceasul, că Acesta este Mesagerul, că Acesta este Mesia care poate să vindece, şi ea credea aceasta. EL avea nevoie de o slujbă şi ea a venit ca s-o facă. Ea a făcut aceasta pe baza inspiraţiei. Observaţi, Dumnezeu i-a deschis glandele lacrimogene ale ochilor ei. Urechile ei au auzit de El, acum ochii ei L-au văzut, şi ea a plîns de bucurie. Pe lîngă lacrimile care curgeau, Dumnezeu i-a dat şi acel păr lung. Dumnezeu S-a îngrijit şi de prosop, prin însuşi părul ei, şi pentru apă, prin lacrimile ei. Ea a făcut Dumnezeului Celui viu o slujbă, de care El avea nevoie. Ea a auzit despre El, dar acum Îl vedea şi putea să-I facă o slujbă.

O, păcătosule! De ce nu faci şi tu acelaşi lucru, cînd recunoşti acum necesitatea? EL are nevoie de tine şi de slujba ta! Acum poţi să-L vezi pe Acela, despre care tu ai auzit odată în Biblie. Noi am văzut cum El a intrat ieri seară aici şi ce a făcut. Noi L-am văzut în fiecare adunare, şi cîteodată stăteam reci şi indiferenţi acolo şi ne gîndeam: „Da, eu ştiu că Scriptura spune asta. Eu am văzut aceasta împlinindu-se." Noi nu avem nici o înflăcărare; se pare că nu ne cuprinde. Se pare că nu este nimic, ce ar putea să ţîşnească din voi.

Dacă luăm un chibrit şi vrem să-l aprindem, trebuie să aibă la capăt un cap de aprindere, altfel nu se aprinde. Voi puteţi să tot frecaţi, frecaţi, frecaţi, dar dacă o oarecare substanţă chimică a stricat fosforul, nu se aprinde, şi nu există lumină. Dar dacă capul de aprindere este în ordine, şi se aprinde, va da lumină.

Dacă versetele biblice ale mesajului acestei zile de pe urmă se împlinesc într-adevăr, atunci voi vedeţi prezenţa lui Isus Hristos. Voi aţi auzit ce a făcut El în timpul vieţii Lui pe pămînt, şi recunoaşteţi că Scriptura spune: *„EL este acelaşi ,ieri, azi şi în veci."* Scurt timp înainte de a cădea focul mîniei lui Dumnezeu asupra stării sodomite, noi vom vedea cum Isus se întoarce înapoi la poporul Său în trup omenesc şi face aceleaşi lucruri pe care le-a făcut şi El. Oh, aceasta ar trebui să umple sufletul nostru cu slavă. Aceasta ar trebui să realizeze ceva în noi. Pentru ce? Fiindcă aceasta pătrunde înăuntru.

Voi aţi citit în Biblie, ce a făcut El, cînd femeia aceea s-a atins de haina Lui. EL s-a întors şi i-a spus ce suferinţă are şi că credinţa ei a făcut-o sănătoasă. EL a făgăduit că va face la fel încă o dată înainte de a fi arsă lumea. Lumea va fi atunci într-o stare sodomită. În Noul Testament, Prooorocul s-a făcut de cunoscut, ca Prooorocul-Dumnezeu, Prooorocul Prooorocilor, Dumnezeul tuturor prooorocilor, ca plinătatea Dumnezeirii trupeşti, Creatorul din Genesa 1. Aleluia! Acesta este Cuvîntul Lui! EL a spus că se va întîmpla. Noi vedem starea sodomită. Noi vedem că lumea se află în această stare. Acum vedem cum El vine în jos, şi face exact ceea ce a spus dinainte. Noi am auzit despre El dar acum Îl vedem. „Din auzite am aflat despre Tine, dar acum ochiul

http://www.evanghelia.ro

meu Te-a văzut." Amin. Eu Îl văd cu ochii mei. Ce ceas ar trebui să fie acesta! Ce timp ar trebui să fie acesta! Legitimarea Cuvîntului Său! De fiecare dată cînd se legitimează Cuvîntul Lui, Dumnezeu vorbeşte prin Cuvîntul Său şi se face vizibil, ca voi să vedeți aceasta.

Acolo era o femeie stricată de pe stradă, ea a căzut jos în fața altarului înaintea lui Isus a spălat picioarele Lui cu lacrimile ei şi le-a şters cu părul ei. Dumnezeu a răsplătit aceasta. EL a spus: „Oriunde va fi vestită Evanghelia aceasta, se va spune şi despre ce a făcut ea, spre amintirea ei." Pentru ce? Vedeți, ea era necinstită, dar ceva a cuprins-o. Ea a văzut Cuvîntul făgăduinței din grădina Eden, unde spunea că sămînța femeii va zdrobi capul şarpelui. Ea L-a recunoscut pe Mesia, care S-a născut dintr-o fecioară.

Ea a auzit că El trebuia să Se nască dintr-o fecioară, şi apoi a auzit că acest bărbat ar fi pe pămînt. Ea a auzit că acolo ar fi un Rabi tînăr, un Prooroc, care-i vindecă pe bolnavi. Ea credea aceasta. Acum ea venea de-a lungul străzii şi Îl căuta pe El. Apoi ea a văzut că acolo era o serbare mare. Ea s-a apropiat de gard, s-a uitat prin gard şi L-a văzut. EL era acolo! Ceva îi spunea: „Acesta este El!" De aceea ea avea nevoie, să fie inspirată. Vedeți voi ce se întîmplă? Ea a văzut Cuvîntul care S-a făcut trup. Ea a auzit cu urechile ei, acum ea a văzut cu ochii ei.

Fiecare ştie că noi avem făgăduința, cum trebuie să fie Biserica în zilele de pe urmă. În starea ei prezentă, Biserica nu poate să împlinească poruncile lui Dumnezeu, sarcina cea mai mare a lui Dumnezeu aşa nu poate să cheme Mireasa la suprafață. Cine ar putea să facă aceasta? Penticostalii? Eu spun: nu! Şi nici alții. Ei sînt pleava care ține grîul învelit. Ei au venit la suprafață, arătau exact ca şi grîul, dar ei nu au fost grîul. Ei se deschid şi grîul iese afară. Ei s-au organizat şi s-au omorît ei înşişi. Apoi au murit. Ei sînt tulpine. Dar grîul a pătruns prin ei şi ia acum chipul de Mireasă. Grîul care a căzut pe pămînt, în epoca mijlocie, a trebuit să moară.

Criticii spun: „Cum a putut un Dumnezeu milostiv, care era în stare să împartă Marea Roşie, să îngăduie ca aceşti creştini sărmani să fie mîncați de lei şi să fie arşi şi să sufere atîta? EL şedea acolo şi se pare că rîdea de aceasta." Oh, acest sărman neştiutor! Nu ştie el, că un bob de grîu trebuie să cadă în pămînt? Trebuia să moară în epoca mijlocie, ca şi orice alt grîu, să cadă în pămînt şi să fie îngropat, ca prin reforma lui Luther să iasă la iveală două frunze. Prin „wesleyeni" a trebuit să crească mai departe, ca să producă spicul şi polenul timpul mare al misiunii. Apoi trebuia să vină trezirea penticostală cu reaşezarea darurilor la suprafață. Era aşa de asemănător cu grîul, încît aproape că şi cei aleşi erau duşi în eroare, dacă ar fi fost cu putință. Dacă deschidem spicul, nu este grîu în el, este numai învelişul. Dar în curînd au început apoi organizațiile unice, duble şi trinitare să întemeieze organizația Bisericii lui Dumnezeu, să organizeze totul, dar ei mureau pe loc. Ce se întîmplă acum? Este o adăpostire pentru grîul care a crescut mai departe acolo.

Acum ea se retrage, şi grîul devine vizibil. Aceasta nu este epoca penticostală, aceasta este epoca zilelor de pe urmă. Aceasta este epoca Miresei. Acum luminează lumina de seară. Acum se împlineşte Maleahi 4, partea a doua, ca să se execute planul lui Dumnezeu. Acum se împlineşte Luca 17, 30 şi tot ce au spus Ieremia, Ioel şi toți ceilalți în cartea aceasta despre aceste zile. Aceasta este ziua! „Doamne, eu am auzit că va veni aceasta, dar acum văd cu ochii mei."

Cu toate că s-au ridicat imitatori, ca de exemplu Iane şi Iambre, cu vicleniile lor care făceau ceea ce făcea Moise, nu putea să-l înfricoşeze nici pe el, nici pe Aaron. Ca şi Iov, ei ştiau de unde vine inspirația. Ei ştiau că era AŞA VORBEŞTE DOMNUL! Aceeaşi Biblie care relatează despre ei, spune că în zilele din urmă se vor ridica imitatori. Cine s-a ridicat întîi cînd a început ceva? Aceste denominațiuni religioase? Cine, Moise sau aceşti imitatori? Dacă ei ar fi început întîi cu aceasta, ar fi fost Moise imitatorul!

Noi avem tot felul de oameni cu darul deosebirii şi toate celelalte. Ei încearcă prin aceasta, să atragă mințile voastre de la lucrarea lui Dumnezeu care s-a adeverit prin Scriptură ca adevărată. „Cu urechile noastre am auzit despre aceasta, acum vedem cu ochii noştri." Amin. Credeți aceasta? Din toată inima? Inspirație. În ziua aceea cînd se va descoperi Fiul omului, se descoperă Fiul omului, Isus Hristos poporului Său.

Un bărbat a venit la Avraam şi gruparea lui. Era un bărbat cu o înfățişare potrivită, care avea praf pe îmbrăcămintea lui. EL şedea cu spatele către cort şi întrebă: „Unde este nevasta ta, Sara?" Nu Sarai, ci Sara; Avraam, nu Avram. EL l-a numit cu numele şi îl întrebă: „Unde este ea?"

El a răspuns: „Ea este în cort, în spatele Tău."

Apoi El a spus: „Peste un an, pe timpul acesta, voi veni iarăşi la tine." Ea rîdea în sinea ei. El a întrebat: „Pentru ce a rîs Sara?" EL a dat făgăduința. Ei erau acei care aşteptau atunci fiul făgăduit.

Eu nu mă interesez ce fac oamenii în aceste denominațiuni şi cît de mult susțin ei că-L aşteaptă pe Hristos. Faptele lor dovedesc că nu fac aceasta. Aşa este. Faptele voastre vorbesc mai tare decît cuvintele voastre. Ei se gîndesc numai cum să primească membri în denominațiunile lor. Dar există oameni, aici unul şi acolo unul, care aşteaptă într-adevăr venirea Domnului. Ei privesc înspre El. Numai lor li se va descoperi El; numai ei vor

http://www.evanghelia.ro

pricepe aceasta.

Numai cei aleşi au înţeles cine era El. Gîndiţi-vă numai, atunci erau cam trei milioane de evrei pe pămînt, şi nici o treime nu ştia că El a fost pe pămînt, că El a venit şi a plecat! EL s-a descoperit acelora care aşteptau aceasta: lui Ioan Botezătorul, apostolilor, ucenicilor lui Ioan, Anei din templu care era oarbă, lui Simeon, preotului căruia i-a fost descoperit de către Duhul Sfînt, că el Îl va vedea pe Hristos, etc. Toţi ceilalţi mari conducători religioşi, teologii, erau aşa de orbi, cum nu se putea mai rău.

Ploaia poate să aducă numai atunci sămînţa la suprafaţă, cînd ea există. Voi aţi fost prima dată sub formă de germen în tatăl vostru. El nu vă cunoştea. Totuşi voi aţi fost în tatăl vostru. Prin mama voastră, ca „pămînt hrănitor", aţi venit la suprafaţă în chipul lui. Apoi el a putut să vorbească cu voi. O, acest Dumnezeu mare! Dacă aveţi viaţa veşnică, atunci germenul vieţii veşnice a fost la început în Dumnezeu. Voi aţi fost acolo, voi aţi fost în gîndurile Lui, numele vostru şi toate celelalte. Pentru că El a ştiut dinainte, El v-a rînduit ca să vedeţi aceasta. Voi, cei care nu aţi fost rînduiţi dinainte, nu veţi vedea aceasta niciodată. Dar gîndiţi-vă la aceasta în Numele lui Isus Hristos: ceasul este aici! Nu vreţi să-L credeţi pe El şi să vă predaţi Lui viaţa voastră? Eu trebuie să închei, este deja trecut de ora 21.

Noi vrem să ne aplecăm capetele.

Eu am auzit despre Tine, o Doamne, acum eu Te văd. Doamne Isuse, binecuvîntează pe aceşti oameni, în timp ce ei aşteaptă.

Acum vă voi pune o întrebare. Aş vrea să-l las pe Duhul Sfînt să lucreze şi sînt încredinţat că El va face aceasta. Cercetaţi gîndirea voastră, cercetaţi-vă pe voi, cercetaţi sufletul vostru şi constataţi, dacă credeţi într-adevăr. Dacă veţi găsi numai o îndoială mică în voi, atunci ridicaţi mîna şi spuneţi: „Doamne Isuse, aş vrea să Te văd. Eu am auzit despre Tine, dar nu Te-am văzut încă niciodată. Lasă-mă să Te văd. Eu cred." Bine. Aceasta este bine.

Este cineva aici, care încă nu-L cunoaşte pe El ca Salvatorul lui? Ridicaţi mîna şi spuneţi: „Eu sînt un păcătos, dar totuşi aş vrea să Te văd, Isuse Doamne. Fă-mi de cunoscut Cuvîntul Tău despre care este vorba. Eu ştiu, aşa Te-a văzut Iov. Eu ştiu, aşa Te-a văzut Avraam. Eu ştiu, aşa Te-au văzut toţi, aceasta era prin împlinirea Cuvîntului Tău făgăduit. Eu am auzit despre cele mai diferite lucruri, despre scamatorii şi tot ce este posibil, dar eu înţeleg că există în ţară un mesaj al zilei de pe urmă, care a fost vestit de un Înger, în anul 1933, acolo lîngă rîu. Eu am auzit despre serviciile de vindecare, care au început. Eu ştiu, cînd se întîmplă acestea, nu se poate să mai rămîn pe calea cea veche a denominaţiunilor. Nu pentru aceasta a fost El trimis. Niciodată nu a rămas acolo." Voi aţi vrea să-L vedeţi.

Ce ar fi fost dacă ar fi venit Moise şi ar fi spus: „Noi vrem să facem o corabie ca şi Noe şi să părăsim Egiptul pe rîu?" O, nu! Nu! El avea un mesaj de la Dumnezeu. Prin el S-a făcut cunoscut. Cînd se ridica un prooroc, el trebuia să fie legitimat înaintea Israelului. De 400 de ani ei nu au mai avut nici un prooroc, şi atunci s-a ridicat unul. Ei trebuiau să ştie, că ceva era gata să se întîmple.

Iarăşi nu a avut Israelul sute de ani nici un prooroc, apoi S-a ridicat Isus. Femeia de lîngă fîntînă a spus: „Doamne, eu recunosc că Tu eşti un Prooroc. De 400 de ani noi nu am mai avut nici un prooroc." EL ştia, ce era în inima ei.

Nouă ne-au fost făgăduite epocile Bisericii, ale reformatorilor şi noi le-am văzut. Dar în Maleahi 4, partea a doua, El a făgăduit, că în aceste zile de pe urmă, El va continua modelul Său. Aceasta trebuia să se întîmple, pentru ca inimile copiilor să fie readuse la credinţa părinţilor apostoli. Acesta este scopul. Biserica este aşa de împărţită în denominaţiuni, aşa de sfîşiată1 în bucăţi, încît ea este moartă. Ea era purtătoarea. EL a făgăduit, că în ceasul mesajului îngerului al şaptelea vor fi deschise cele şapte peceţi. Conform Apocalipsa 10, taina lui Dumnezeu trebuia să fie vestită cînd îngerul al şaptelea începea să trîmbiţeze mesajul Lui nu prin slujba vindecării, ci prin mesajul care urmează slujbei vindecării.

Isus a fost un bărbat bine văzut, cît timp i-a vindecat pe bolnavi. Dar cînd El a spus: „EU cu Tatăl una sînt!", spuneau: „Oh, aceasta a fost greşit."

Iov a fost bine văzut, pînă cînd i s-a întîmplat nenorocirea. Aşa este întotdeauna.

Credeţi! ÎL veţi primi pe El acum? Atunci ridicaţi mîna şi spuneţi: „Eu Îl cred pe El. Vreau să-L primesc." Dumnezeu să vă binecuvînteze. Aceasta este bine.

Mai rămîneţi puţin liniştiţi şi vă rugaţi. Dumnezeule scump, acesta este un moment sfînt. **Aşa va fi în timpul acela cînd într-o zi va răsuna un tunet şi Fiul lui Dumnezeu va veni în jos cu o strigare de trezire din cer, cînd va răsuna glasul arhanghelului şi trîmbiţa lui Dumnezeu, iar morţii în Hristos vor învia.** Fiecare dintre noi, Tată, înţelege în seara aceasta că vom da socoteală de fiecare Cuvînt orice cuvînt, pe care-l

http://www.evanghelia.ro

vorbim. Vom da socoteală chiar şi pentru gîndurile noastre din inimă. Eu te rog, o Dumnezeule, în Numele lui Isus, ca Tu să curăţeşti fiecare inimă care este aici. Curăţeşte inima mea, curăţeşte inimile acestor oameni. Facă-se să fim gata, Doamne, şi fă ca ochii noştri duhovniceşti să fie deschişi în seara aceasta, ca să vedem slava Dumnezeului cel Atotputernic. Noi am auzit despre El, Tată. O Dumnezeule, noi ne rugăm, ca să ni-L arăţi pe El. Dă-ne aceasta, Tată. Îngăduie-ne aceste binecuvîntări, de aceea eu mă rog în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Gîndiţi-vă la aceasta. Transformaţi inima voastră într-un mic altar, acolo unde şedeţi. Spuneţi: „Doamne Isuse, vino acum în inima mea. Dă-mi ceva, de care să mă ţin tare. Lasă-mă să simt inspiraţia, care-mi spune, că Tu eşti prezent."

Ce fel de explicaţie se dă în faţa oamenilor! Ce fel de lucrare mare, de a face aceasta! Acum îl voi ruga pe Dumnezeu Domnul, ca El să realizeze aceasta.

Cîţi dintre voi primesc benzile? Voi aţi auzit predica: „Acesta este timpul"? V-am arătat ziarele şi acele lucruri? A fost anunţat deja cu un an dinainte, ce se va întîmpla. Ştiinţa este disperată. Domnul Isus a fost cu părul alb ca o perucă, aşa cum este descris în Apocalipsa 1, şi cum l-a văzut Daniel pe Judecătorul cerului şi al pămîntului. Acolo a fost. Ştiinţa nu poate să înţeleagă aceasta. În observatorul universităţii din Arizona pînă în Mexico, se caută de doi ani, să se explice aceasta. Vouă vi s-a spus deja dinainte ce se va întîmpla.

Cum a fost cu cutremurul din Alaska? Fiţi atenţi şi vedeţi, dacă nu se va împlini. EL nu mi-a spus încă niciodată ceva fals. Va fi aşa. Fiţi atenţi şi recunoaşteţi dacă nu trăim în ceasurile sfîrşitului istoriei. Nici un om nu cunoaşte ceasul venirii Sale. Dar una ştiu: pe baza cunoştinţei mele de azi, eu cred, dacă aş fi un om cu mintea clară şi încă necredincios, aş vrea să fiu un creştin adevărat biblic şi nu un creştin al denominaţiunilor. Nu vă bazaţi că voi aţi strigat de bucurie. Noi am cercetat aceasta azi dimineaţă şi am dovedit cu Biblia, că nu este după voia lui Dumnezeu, şi nu a adus nimic altceva decît moartea. Să nu fiţi în tulpină, ci acolo unde este viaţa. Aveţi credinţă în Dumnezeu.

Credeţi voi, că Dumnezeul acela care a dat această făgăduinţă lui Avraam conform Genesa 1, S-a arătat şi a făcut minunea aceea? Acelaşi Dumnezeu s-a făcut trup, a luat chip de om şi s-a născut printr-o fecioară. Atunci, El a fost desigur în teofanie. Dar apoi El a venit în trup omenesc şi a făcut aceleaşi lucruri. Era acelaşi bărbat. Nu credeţi, că Dumnezeu va face ceea ce a vestit, dacă găseşte o persoană, cum a făgăduit în Maleahi 4, partea a doua un canal prin care El poate vorbi? Credeţi aceasta? Şi eu cred că El poate face aceasta.

Credeţi voi, că veţi putea avea credinţă, ca să vă atingeţi de haina Sa credinţa Lui, să atingeţi haina Lui? Credeţi voi cei care sînteţi aici, că acum vorbeşte ceva către inimile voastre, ce vă spune, că aveţi credinţă suficientă, ca să vă atingeţi de haina Lui? Credeţi că veţi putea face asta? Atunci apucaţi de ea şi prindeţi-o prin credinţă, nu printr-o mişcare sentimentală, ci cu o credinţă absolut curată şi neamestecată. Spuneţi pur şi simplu: „Doamne, eu cred. Eu cred din toată inima. Aş dori ca Tu să mă atingi. Eu am auzit că Tu ai făcut lucrurile acestea, acum aş vrea să văd cu ochii mei."

Eu nu pot să vă ating, numai Dumnezeu poate să facă aceasta. Credeţi voi că El va face aceasta?

Eu privesc înapoi înspre partea stîngă. Se pare că acolo ar fi un canal, cum am spus înainte, un curent care vine de acolo. Acum, după ce am primit indicaţia, vine în mod minunat. Vine de la o femeie, care şade cu bărbatul ei. Ea nu este de aici. Ea vine din Dallas, Texas. Ea şi cu bărbatul ei suferă. Ea suferă o complicaţie care s-a ivit după o operaţie. Bărbatul ei are o suferinţă la spate. Ei sînt domnul şi doamna Corbet din Dallas, Texas. Dacă este adevărat, ridicaţi mîna voastră. Eu sînt străin faţă de voi, este adevărat? Nu a existat nici o posibilitate ca eu să fi aflat aceasta. Ce înseamnă asta? „Din auzite am aflat despre Tine, acum eu Te văd." Înţelegeţi la ce mă refer? Întrebaţi perechea aceasta. Eu nu i-am văzut încă niciodată în viaţa mea. Din auzite am aflat despre Tine, acum Te văd cu ochii mei.

Dacă puteţi să credeţi, atunci Dumnezeu poate să vă dea ceea ce aveţi nevoie.

Bărbatul acela care şade acolo şi a cărui mînă este pe barba lui, are o tensiune mare. Crezi tu că Dumnezeu te face sănătos, domnul meu? Crezi tu? Crezi tu, care şezi acolo şi îţi ţii mîna aşa, crezi tu, că Dumnezeu te va vindeca de tensiunea ta? Ridică-ţi mîna, dacă crezi aceasta. Bine, el crede. Eu nu l-am mai văzut pe bărbatul acela niciodată în viaţa mea. Eu nu ştiu nimic despre el. Dar voi aţi auzit că Isus a zis aici în Biblie, că El va face iarăşi aceste lucruri. Acum le vedeţi. Înţelegeţi la ce mă refer? „Dacă tu poţi să crezi, toate lucrurile sînt posibile", dar numai pentru acei ce cred! Este nevoie de o credinţă adevărată ca să se întîmple. Dar dacă puteţi crede aceasta, Dumnezeu vă va da aceasta.

Acolo în spate şade o femeie. Ea se uită la mine. Ea are o guşă.

Doamna, care şade lîngă ea, are la fel o tensiune mare. Este adevărat.

Doamna aceea de lîngă ea, are şi ea o greutate. Ea nu este de aici, ci din Arkansas. D-voastră scăpaţi aceasta!

http://www.evanghelia.ro

Domnişoară Phillips, crede în Domnul Isus Hristos şi vei fi vindecată! Crezi tu din toată inima? Primeşti tu aceasta? Atunci poţi să o ai.

Voi spuneţi acum: „Aceasta este ceva tainic." Nu! Nu!

Isus a spus: „Numele tău este Simon, tu eşti fiul lui Iona."

„Din auzite am aflat despre Tine, acum Te văd cu ochii mei." Nu vedeţi ce s-a întîmplat? Cineva şade acolo, priveşte încoace, crede şi deodată se întîmplă.

Bărbatul acela tînăr, te simţi mai bine în seara aceasta, decît ieri seară? Este în ordine, tu vei fi sănătos. Ieri seară a şezut aici şi se tot lovea în cap. Astăzi el arată ca un gentleman. El era puţin dezorientat din cauza unor lucruri, dar acum totul s-a clarificat. Va fi bine. „În ziua aceea cînd se va descoperi Fiul omului, va fi aşa ca atunci înainte de a fi arsă Sodoma."

„Din auzite am aflat despre Tine, acum te văd cu ochii mei. Eu am auzit că Isus Hristos a dat făgăduinţa, acum văd că făgăduinţa s-a realizat." „Cu urechile mele am auzit despre Tine acum Te văd cu ochii mei." Cîţi cred că El este acesta? O Dumnezeule.

Noi mai sîntem încă aici cu toate că s-a făcut deja tîrziu. Mîine seară vom avea un servici mare de vindecare. Noi avem în plan, ca fratele Moore şi cu mine să stăm aici şi să ne rugăm pentru fiecare care vine în rîndul de rugăciune. Prima dată am vrut, ca după ce am vorbit astăzi, să fac o chemare la altar. Apoi mi-a venit gîndul: „Nu, căci aici stă scris: 'Din auzite am aflat despre Tine, acum aş vrea să Te văd cu ochii mei.'" EL este acum aici. Credeţi aceasta?

Lăsaţi-ne acum să ne punem mîinile unii peste alţii. Gîndiţi-vă la aceasta, Acelaşi care a făgăduit că va face **aceasta,** spunea: „Aceste semne vor urma celor care cred." A spus El asta? Sînteţi credincioşi? Atunci spuneţi „Amin". Acelaşi Dumnezeu care a dat făgăduinţa a şi împlinit-o. Întrebaţi pe aceşti oameni; eu nu i-am văzut niciodată, nu ştiu nimic despre ei. Nici nu-i voi mai recunoaşte iarăşi. Aceasta ar fi imposibil pentru mine. Dar acest verset trebuie să se împlinească. Dacă se împlineşte, atunci acesta este un semn că noi trăim în timpul sfîrşitului şi că Fiul omului este gata să vină, fiindcă El se descoperă în trup omenesc. Este aşa?

Aşa ştim noi, că este adevărat. Voi spuneţi că credeţi în El şi v-aţi pus mîinile unii peste alţii. Dacă v-aţi pus mîinile unii peste alţii, atunci este acelaşi Fiu al lui Dumnezeu aici, care realizează aceasta înaintea ochilor voştri şi spune: „Ei se vor însănătoşi." Este acelaşi Fiu al lui Dumnezeu! „Eu am auzit că El a spus: 'Dacă credincioşii îşi pun mîinile unii peste alţii, se vor însănătoşi.'" „Eu am aflat de aceasta, acum aş vrea să văd cu ochii mei. EL a făgăduit că va face aceasta."

Rugaţi-vă, în timp ce mă rog şi eu.

Doamne Isuse, în Numele Domnului, Dumnezeului cerului, lasă ca Duhul Sfînt să cadă acum în inimile acestor oameni; această credinţă adevărată a lui Dumnezeu care împlineşte această făgăduinţă pentru ei. Facă-se ca Dumnezeul cerului să vindece pe fiecare dintre ei, pe cînd ei să fie ascultători poruncii Tale, în timp ce ei îşi pun mîinile unii peste alţii. Doamne, lasă să se întîmple asta, în Numele lui Isus Hristos, îngăduie aceasta spre onoarea Ta.

Credeţi voi că aţi primit pentru ce v-aţi rugat? Este ceva în inima voastră ce vă spune aceasta? Simţiţi inspiraţia aceasta care vă spune: „A trecut! S-a întîmplat!"

Porunca lui Dumnezeu suna, ca noi să auzim cu urechile noastre şi acum să vedem cu ochii noştri. Iov spunea: *„Numai din auzite am aflat despre Tine, dar acum ochiul meu Te-a văzut."*

Voi aţi auzit aceasta prin Cuvînt, prin auzirea Cuvîntului. Credinţa vine prin auzirea Cuvîntului. Acum voi vedeţi cu ochii voştri, cum se întîmplă aceasta. Acelaşi Dumnezeu, care spunea că se vor întîmpla lucruri mari, mai spunea că, acei care cred aceasta vor pune mîinile peste bolnavi şi ei se vor însănătoşa. A venit acum în inima voastră, că sînteţi vindecaţi? Ridicaţi mîinile voastre, dacă s-a întîmplat aceasta. Amin! Aceasta este într-adevăr o vindecare apostolică. Sînteţi de aceaşi părere? Credeţi aceasta din toată inima? Aleluia! Mai mult nu ne trebuie.

Noi vrem să ne ridicăm şi să-I aducem Lui slava.

Mulţumire să-Ţi fie adusă Ţie, Doamne Isuse. Slăvit să fie Numele Domnului.

(Fratele Branham cîntă.)

ÎL iubiţi pe El? Noi vrem să-I dăm Lui toată cinstea, întreg poporul. Vedeţi, dacă v-a fost descoperit de la Dumnezeu, prin canalul acela, prin care voi aţi fost salvaţi, prin care vi s-a spus: „Voi sînteţi salvaţi"; dacă Dumnezeu a lucrat prin acelaşi canal ca la Iov şi la profeţi, dacă El a lucrat în voi ca creştini, prin acelaşi canal şi v-a descoperit că sînteţi vindecaţi, atunci nu o mai poate împiedica nimic ca să se întîmple. (Fratele Branham cîntă.)

http://www.evanghelia.ro

Nu-L iubiți pe El? O cît de minunat! „Eu am auzit cu urechile mele despre Tine, dar acum Te văd." Dumnezeu va face de cunoscut poporului Său, cum a făcut la Avraam, încît Elîmplineşte făgăduința Lui că Fiul omului se va descoperi cînd lumea se va găsi într-o stare sodomită.

Trei mesageri au venit jos din cer.

În Sodoma era o grupare denominațională. Acolo au mers Billy Graham şi Oral Roberts. Gîndiți-vă la ce v-am spus eu: pînă acum nu a existat încă, ca în istoria Bisericii să fie un mesager către biserica universală, a cărui nume, aşa ca „Abraham" să se termine cu -ham, Graham are şase litere numărul omului. Aceasta este în legătură cu lumea.

Numele lui Abraham are şapte litere. Acesta este numărul desăvîrşit al lui Dumnezeu. Observați ce făceau acei bărbați, care s-au dus acolo. Ei au predicat Cuvîntul, i-au chemat afară şi le-au spus să se pocăiască.

Dar Acela care a rămas la Avraam, a făcut o minune, şi El i-a spus lui Avraam, ce făcea şi ce gîndea Sara, care se afla în cort în spatele Lui. Isus, care era Acesta care s-a prezentat în persoana aceasta, a spus: „Cînd lumea va ajunge într-o stare cum a fost atunci în Sodoma, atunci Fiul omului se va descoperi iarăşi." Şi toate celelalte versete dovedesc că este aşa. „La început era Cuvîntul, şi Cuvîntul era cu Dumnezeu, şi Cuvîntul era Dumnezeu … Ş,i Cuvîntul s-a făcut trup, şi a locuit printre noi." Este adevărat? Acum noi vedem că acest Cuvînt făgăduit din Luca, din Maleahi şi toate celelalte făgăduințe pentru timpul acesta, s-au făcut trup şi locuiesc printre noi. Noi am auzit cu urechile noastre despre aceasta; acum Îl vedem pe El cu ochii noştri, în timp ce El însuşi îşi tîlcuieşte Cuvîntul Său. Noi nu avem nevoie de o tîlcuire omenească. O, Biserică a Dumnezeului celui viu, de aici şi cei care sînteți la telefon şi ascultați, treziți-vă repede, înainte de a fi prea tîrziu. Dumnezeu să vă binecuvînteze.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc …

Puteți să cuprindeți aceasta, Biserică, voi care vedeți cu ochii voştri Cuvîntul viu al lui Dumnezeu, făgăduința pentru ceasul acesta, în zilele de pe urmă? Ochii voştri văd Cuvîntul viu împlinit. Dumnezeu este printre noi! Eu Îl văd pe El cu ochii mei, despre El am auzit că va face aceasta. Magii cei bătrîni au aşteptat ziua aceasta; noi vedem realizată cu ochii noştri. Cîți dintre bătrînii metodişti, baptişti şi adevărații penticostali au dorit în timpul lor, ca să se petreacă aceasta! Mulți dintre ei ştiau că se va întîmpla. Dar noi sîntem aici şi vedem, cum se întîmplă. Oh! Nu-L iubiți?

Isus a spus: „Toți vor recunoaşte că sînteți ucenicii Mei, prin aceasta dacă aveți dragoste între voi." Fiindcă noi Îl iubim pe El, vrem să ne întindem mîinile unii altora, şi să cîntăm: „Eu vreau să-L slăvesc pe El, eu vreau să-L slăvesc pe El."

(Fratele Branham cîntă.)

Ce a spus împărăteasa în noaptea aceea către împăratul Beltşaţar? „În împărăția ta este un bărbat care ştie să descurce îndoielile." În seara aceasta Duhul Sfînt este Cel ce descurcă îndoielile! Credeți aceasta? CEL care rezolvă îndoielile. Sîngele lui Isus Hristos ia toate petele îndoielilor. Nu există un păcat mai mare în lume decît necredința. Cine nu crede, acela este deja condamnat. Este adevărat? Există numai un păcat, acesta este necredința. A fuma nu este păcat, a minți nu este păcat, a înjura nu este păcat, a curvi nu este păcat. Acestea nu sînt păcate, sînt rezultatele necredinței. Necredință! Voi faceți aceasta, fiindcă nu credeți. Dacă voi credeți într-adevăr, nu faceți aceste lucruri.

O, cît de minunat! Sîngele Mielului a spălat orice îndoială. Noi credem hotărîți Cuvîntul Lui. Noi credem că Cuvîntul S-a făcut trup. Noi credem că Cuvîntul, prin legitimarea prezenței Sale acum, se face trup ca să realizeze Cuvîntul Său. Credeți aceasta? Dumnezeu să vă binecuvînteze.

Noi nădăjduim să vă vedem şi mîine dimineață aici, pentru un timp minunat cu Domnul. Aplecați acum capetele voastre. Eu predau acum serviciul fratelui Lindsay.

AMIN.

****
***
*

http://www.evanghelia.ro